

Mons. Vlastimil Kročil vítá účastníky srpnového česko-německého setkání ve Veselí nad Lužnicí. Foto: SAG

POZVÁNÍ NA NÁRODNÍ EUCHARISTICKÝ KONGRES A VÝZVA K MODLITBÁM ZA SYNODU O RODINĚ

Milovaní bratři a sestry v Kristu, Eucharistie je zdrojem a vrcholem života Kristovy Církve, tedy i křesťanského života každého z nás. K posílení tohoto vědomí jsme na letošní rok vyhlásili první Národní eucharistický kongres v novodobých dějinách naší země. Jeho mottem

je „*Eucharistie – smlouva nová a věčná*“. Nyní se na vás **obracíme se srdečným pozváním na sobotu 17. října, kdy kongres vyvrcholí společnou mší sv. v 10.30 hod. v Brně na náměstí Svobody** a následným průvodem s Eucharistií.

(Pokračování na 3. straně.)

Jáhenské svěcení v Českých Budějovicích

V sobotu 18. července 2015 v českobudějovické katedrále sv. Mikuláše přijali z rukou diecézního biskupa Mons. Vlastimila Kročila jáhenské svěcení Mgr. František Žák a Ing. Jan Kulhánek.

Otec biskup Vlastimil Kročil ve svém kázání mj. řekl:

(...) „Tito naši dva bratři se stanou pomocníky biskupa a jeho kněží. Prostřednictvím daru Ducha svatého budou uschopněni ke službě slova, oltáře a lásky. Znamená to, že ve shromáždění věřících budou zvěstovat evangelium, přísluhovat při slavení eucharistie, podávat věřícím tělo a krev Páně. Z pověření svého biskupa budou zvěstovat Boží slovo jak těm, kdo dosud nevěří, tak i věřícím, a vyučovat je Boží pravdě. Budou vést společnou modlitbu věřících, budou křtít, předsedat při uzavírání manželství a žehnat novomanželům, budou přinášet eucharistii nemocným a umírajícím, budou pohřbívat zemřelé.

(...) Už byla zmíněna kategorie lidí chudých a trpících. Především vůči nim je potřeba obracet svou pozornost. Snad vůbec největším hříchem ve vztahu k nim bývá totiž náš nezájem - to, že děláme, jako bychom je neviděli. Ano, člověk se po určitém čase může stát zcela imunním k bídě bližních, ale právě proto je potřeba znova a znova se nad tím zamýšlet a připomínat si to. (...) Jakým způsobem tedy máme náš zájem o chudé proměnit do konkrétních skutků? Popravdě řečeno, oni nemají zapotřebí jen našeho soucitu. Náš soucit vůči nim dokáže možná uspokojit naše svědomí. Ale to, co máme dělat pro potřebné, trpící a chudé je, že je pro-

stě dokážeme přijmout, pomáhat jim a dokonce je i milovat – „Amare - et servire!“ Tam je dostatek prostoru i pro evangelizaci; tedy mluvit k nim i o Ježíšově poselství, o tom, že i je Bůh miluje! A milovat chudé znamená především uznat v nich jejich lidskou důstojnost. Kolik máme v církvi zářných příkladů, jakými jsou např. sv. František z Assisi, Matka Tereza nebo v dnešní době i papež František.

Z povinnosti milovat pak vyplývá i další jiná povinnost, totiž pomáhat konkrétním způsobem. K čemu je takový soucit - píše apoštol Jakub - když tváří v tvář chudákovi, který nemá do čeho se obléci a hladoví, řeknu: 'Chudáku, ty asi hodně strádáš, tobě je asi velká zima a máš dokonce i hlad!' Soucinná láska, stejně tak jako víra, jestliže se ,neprojevuje skutky, sama o sobě je mrtvá'. (...) V tomto bezútešném světě, těmi našimi drobnými skutky milosrdenství a bliženecké lásky jistě nevyřešíme propastný rozdíl mezi blahobytem a bídou, ale jistě můžeme jimi přispět ke zmírnění mnoha a mnoha bolestí.

(...) Přál bych vám, Františku a Jene, abyste se osvědčili jako oněch sedm mužů, které vybrali apoštolové ke službě lásky. Se srdcem svobodným a nerozděleným máte celý svůj život zasvětit bezvýhradně Kristu a jeho církvi.

To, co budete hlásat slovy, hlásejte i svými skutky. Tak bude i skrze vás působit Duch Svatý a v Duchu Svatém se Boží lid bude stávat obětí čistou a Bohu příjemnou...“

(Redakčně zkráceno.)

Zleva: František Žák, Jan Kulhánek

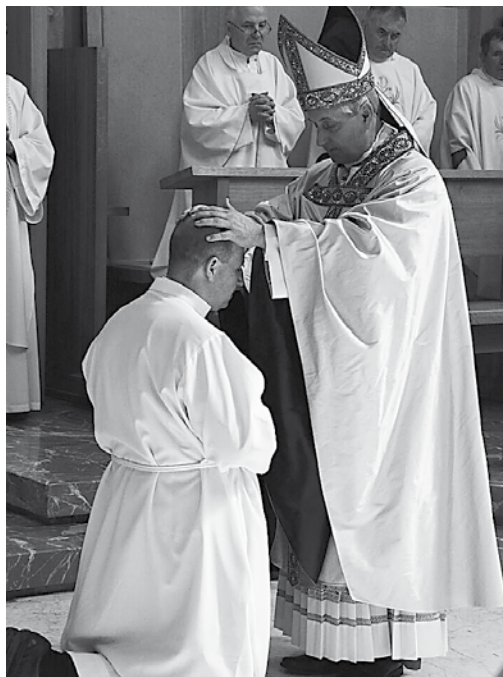

Foto: archiv Václava Mikuly

OBSAH

Evropská rozmanitost	4
390 let jindřichohradeckého probošství	5
Výstava k 230. výročí Biskupství českobudějovického	6
Svatost pomazání nemocných ve Veselí n. L.	6
Sv. Auracián, patron Č. Budějovic	7
Pouť na Hauswaldu	8
Rekviem za Přemysla Otakara II.	8
Velká Klokotská pouť	8
Ministrantský tábor vikariátu J. Hradec	9
Hlavní kájovská pouť	9
DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO	
Letní příměstský tábor Emauzy 2015	10
Prázdniny a dovolená na Barboře	10
DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE	
Pozvánky a informace z charit	12
Letní tábor pro děti z nízkoprah. zařízení	12
Cesta životem přes azylový dům	13
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Obklopení nejrozmanitějšími zvířaty	14
Viděno zralýma očima	15
Pozvání k modlitbě za synodu	15
DCR připravuje	15
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Rozhovor s P. Gumenickým	16
Léto na Ktiši	16
Týden v Taizé	16
Enter 2015	17
Zprávy z PMD	18
Přednáška Marka O. Váchy	18
Spojenými hlasy na pomoc Africe	19
Patrocinium kostela Panny Marie na Dobré Vodě u NH	19
Karmelitánské nakladatelství	20
Střípek z letního Mouřence	20
První sobota na Klokotech	20
Personalia	21
Radio Proglas	22
Paulinky	22

Příští číslo

vyjde 12. 10. 2015.

Uzávěrka je 2. 10. 2015.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství
Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Poštovní adresa:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel.: 380 420 334, e-mail: setkani@bcb.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá Mons. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 16 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení
rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

(Pokračování z 1. strany obálky.)

Hlavním cílem eucharistických kongresů je veřejně vyznat a především posílit a prohloubit lásku věřících ke mši svaté i k ostatním pobožnostem, které jsou s Nejsvětější svátostí oltární spojeny a vycházejí z ní. Po měsících modliteb v rodinách, farních, diecézních a řeholních společenstvích se všichni shromáždíme, abychom uctili a vyznali skutečnost, že Eucharistie je skutečně přítomnou, živou Kristovou velikonoční obětí, obětní smlouvou slavenou v Církvi denně až do konce časů. Z Boží vůle se Nejsvětější svátost stává znamením jednoty, poutem lásky Boha k člověku, duchovní hostinou a výsostným Božím darem, jímž zdarma sytíme svou duši pro věčný život.

Proto je toto dnešní pozvání určeno všem věřícím, rodinám, duchovním, řeholním komunitám a hnutím a všem dalším společenstvím. Chceme Vás vybídnout k osobní účasti a zároveň povzbudit ke společné cestě úcty k Eucharistii, k ještě hlubšímu vnímání Církve jako tajemného Těla Kristova (srov. KKC, 789), které se z Eucharistie rodí. Podrobnosti o Národním eucharistickém kongresu a jeho doprovodném programu najdete na internetových stránkách www.nek2015.cz. Srdečně také děkujeme všem, kdo se na přípravách kongresu podílejí a kdo na tento účel přispěli v celonárodní sbírce o slavnosti Těla a Krve Páně.

S letošním podzimem je spojena ještě jedna důležitá událost – Svatý otec František svolal na říjen do Říma Synodu o rodině na téma *Povolání a poslání rodiny v Církvi a současném světě*. Toto setkání je velmi sledované a mnozí si kladou otázku, nakolik ovlivní některé důrazy Církve v jejím učení o rodině. Ve shodě se Svatým otcem Františkem Vás chceme především vyzvat k modlitbě za tuto Synodu. Modleme se společně za dary Ducha Svatého pro papeže i všechny synodní otce, aby závěry Synody na přímluvu Svaté Rodiny beze zbytku odpovídaly Boží vůli a jeho úmyslu s člověkem.

Srdečně vám za to děkujeme a společně všem žehnáme.

V Kristu a Marii

Vaši čeští a moravští biskupové

O prázdninách navštívil českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil účastníky Enter-campu na Ktiši a v místním kostele s nimi slavil mši sv.

Evropská rozmanitost

V rámci oslav 750. výročí založení jihočeské metropole se zde střídá jedna akce za druhou. Možná, že je jich až příliš, takže běžný člověk nestačí na mnoho z nich ani reagovat a zúčastnit se jich.

Ve dnech 6.-9. srpna 2015 se zde uskutečnilo pravidelné setkání skoro 500 členů české a německé Ackermann-Gemeinde.

České sdružení Ackermann-Gemeinde (SAG) vzniklo počátkem r. 1999 se záměrem navázat na působení německého Ackermann-Gemeinde; název je odvozen od literárního díla ze 14. století „Ackermann aus Böhmen“ (Oráč z Čech), které napsal Jan ze Žatce.

Program pro širokou veřejnost byl zahájen ve čtvrtek 6. 8. na náměstí Přemysla Otakara II. dvojjazyčnou panelovou výstavou s malováním a skladbou puzzlí pod názvem „Evropská rozmanitost – jsme její součástí“. Podstatná část výstavy byla věnována dokumentaci o vzniku SAG. Vedle toho prezentovalo své aktivity společenství Dona Bosca (Salesiánské středisko mládeže, dům dětí a mládeže České Budějovice), které se snaží přispívat k celostnímu rozvoji dětí a mládeže.

V pátek ráno se uskutečnila česko-německá bohoslužba v katedrále sv. Mikuláše, s hlavním celebrantem českobudějovickým biskupem Mons. Vlastimilem Kročilem. Večer se pak konal „Benefiční koncert klasické hudby“ v klášterním kostele Obětování Panny Marie.

Sobotní ranní program pokračoval česko-německou bohoslužbou v klášterním kostele s hlavním celebrantem světícím biskupem R. Haukem z Erfurtu. Odpoledne zaplnila akce „Město živých knih“, kdy svědci současnosti i pamětníci vyprávěli a besedovali na různých místech. V obřadní síni radnice proběhla beseda s českobudějovickým náměstkem primátora Ing. J. Talířem; v sále děkanství pak rozhovor s mladým politikem Mgr. Š. Hellerem; v katedrále sv. Mikuláše provázela Mgr. J. Han-

Prof. Skalický srdečně vítá hosty před kostelem sv. Prokopa.

sová; v klášterním kostele pak Ing. J. Míchal; v kapli Smrtných úzkostí Páně byla beseda s řeckokatolickým duchovním P. R. Zassiedkem; v kostele Panny Marie Růžencové rozhovor s mladým knězem J. Madárem... a program byl i na řadě dalších míst (celkem 12).

Nedělní česko-německé bohoslužby byly slouženy v několika českobudějovických kostelích. Mše sv. v nejstarším kostele sv. Prokopa a Jana Křtitele na Starém Městě byla jakousi pomyslnou tečkou za uplynulou, velice zdařilou akcí. Hlavním celebrantem byl kanovník Prof. Mons. Karel Skalický, který všechny přítomné vřele přivítal, zvláště pak pana Karla Schwarzenberga. Dalšími koncelebranty byli generální vikář Mons. Adolf Pintůř a několik kněží z Německa.

Po mši sv. byla příležitost k rozhovorům, mj. s poslancem Karlem Schwarzenbergem.

Před započítím bohoslužby zaznělo pozdravení v německém i českém jazyce: „My, würzburští účastníci setkání Ackermann-Gemeinde, děkujeme, že společně s vámi můžeme oslavovat dnešní mši svatou. Mnohokrát děkujeme za vaši pohostinnost.“

Při bohoslužbě zaznělo čtení z 1. knihy královské a evangelium sv. Jana. „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe...“ V promluvě Prof. Skalický navázal na besedu předcházejícího dne, kde se k danému tématu vyjádřil kritikou připomínkou, že v promluvách stále chybí jmenování Ježíše Krista... Snad se za to stydíme, abychom nebyli nazýváni bigotními svatoušky... Ale nejde o ono pojmenování, ale o vyjádření hlubokého osobního vztahu ke Kristu, vždyť právě od něj zaznívají slova: „Já jsem chléb života...“

Osobně jsem rád, že se tato akce uskutečnila, a to v tomto širokém rozsahu, vždyť tím překračujeme rozdíly, které mezi námi nastaly během času a negativních okolností... Vždyť přes všechny osobní a společenské rozdíly je naším společným cílem společenství s Ježíšem Kristem.

Po mši sv. se ještě dlouho diskutovalo před kostelem, i s Karlem Schwarzenbergem, kterému přítomní vyjadřovali své sympatie. Ten pak odpoledne při slavnostním zakončení v Kulturním domě Slávie dostal medaili za smíření.

Po všechny dny byla na náměstí k dispozici benefiční ríkša pro jízdy po historickém centru. Zahajovací jízdu před radnicí „provedl“ českobudějovický generální vikář Mons. Adolf Pintůř.

Na závěr doplníme, že sdružení usiluje o smíření mezi Čechy a Němci, posiluje vědomí společné kultury obou národů a přispívá k budoucnosti Evropy. Současným předsedou SAG je ministr kultury Daniel Herman.

Text a foto František Růžička, České Budějovice
(redakčně upraveno)

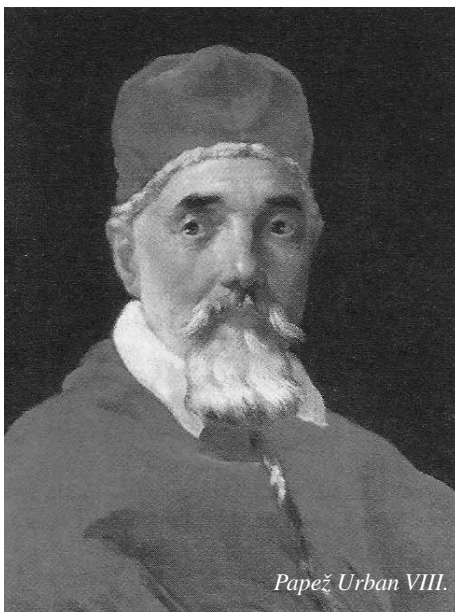
390 LET JINDŘICHOHRADECKÉHO PROBOŠTSTVÍ

Již v 17. století existovaly v jižní části pražské arcidiecéze dvě významné farnosti. Obě sídlily v poddanských městech, jejichž vrchnost hrála důležitou roli nejen v historii jižních Čech, a v jejich čele stál farář s papežským privilegiem užívat při slavnostních bohoslužbách pontifikálie, zejména mitru a berlu. Jedná se o Český Krumlov a Jindřichův Hradec. Faráři v Českém Krumlově Jiřímu Bílkovi z Bílenberka a jeho nástupcům udělil toto právo papež Alexandr VII. dokumentem z 1. 9. 1655 s tím, že farář bude mít titul prelát, farní kostel bude prelátský a českokrumlovská farnost bude mít titul prelatury, což má českokrumlovská fara dodnes. Bohužel, již řadu let je v čele farnosti administrátor a nikoli řádný farář – českokrumlovský prelát.

V Jindřichově Hradci, kde k povýšení fary došlo o 30 let dříve než v Českém Krumlově, tedy v r. 1625 (letos je tomu přesně 390 let), byla situace složitější, jak vyplývá z českého překladu latinského textu papežské zakládací listiny, datované 18. 8. 1625:

„Papež Urban VIII. Na věčnou paměť.

Římský velekněz, představený celé církve, má na zřeteli i stav jednotlivých církví a tyto církve a jejich představené čas od času vyznamenává zvláštními výsadami, pokud to vyžadují přání urozených věřících i zbožných jednotlivců, a tak při zachování výsad této Svaté Stolice a při nutném zvážení místních a časných okolností sleduje prospěch spásy v Pánu. To je důvod, proč jsme se rozhodli vyznamenat zvláštními výsadami cti a přednosti farní chrám města Jindřichova Hradce v pražské diecézi i jeho správce. Patronem chrámu – jak je potvrzeno – je milovaný syn Vilém Slavata, hrabě z Chlumu a Košumberka. Jmenovaného Viléma a duchovního správce farního chrámu osvobozujeme od všech klateb, suspenzí a interdiktu, jakož i od jiných církevních či světských soudních výroků, pokut a trestů, ať do nich upadli při jakékoliv příležitosti nebo důvodu a považujeme je za osvobozené. Nakloněni žádostem, podaným Nám pokorně jménem téhož Viléma, shora jmenovaného farní kostel, jehož užívací právo, příjem a důchody překračují, jak nám vysvětlil sám Vilém, hodnotu pěti set zlatých ročně, bez újmy jakékoliv třetí osoby, povyšujeme podle této listiny na věky na proboštství, a to tak, že současný duchovní správce jmenovaného kostela, a každý další duchovní správce, na věčné budoucí časy má být nazýván proboštem. Ustanovujeme a mocí této listiny udělujeme a propůjčujeme dovolení a právo, aby probošt tohoto kostela z apoštolské autority v tomto proboštském chrámu svobodně a právoplatně mohl užívat při jakékoliv slavnostní mši a jiných bohoslužbách biskupskou mitru, prsten a berlu, aniž by potřeboval svolení kohokoliv. Dále mu propůjčujeme právo, aby mohl po takovéto mši nebo bohoslužbách udílet přítomným věřícím s těmito odznaky slavnostní požehnání, pokud by nebyl přítomen nějaký vyšší církevní hodnostář nebo apoštolský legát či nuncius, nebo jiný vyšší prelát, v jejichž přítomnosti smí probošt udělovat slavnostní požehnání

Papež Urban VIII.

až po jejich výslovném souhlase. (...)

Dáno v Římě u Panny Marie Větší, pod rybářským prstenem, 18. srpna 1625, v třetím roce Našeho pontifikátu.“

Z výše uvedeného vyplývá, že na žádost pana Viléma Slavaty rozhodl papež Urban VIII., aby ve Slavatově sídelním městě byla na „věčné budoucí časy“ fara s titulem proboštství, dosavadní farář Daniel Michel Hessel z Kamsberka bude mít titul probošt a právo při slavnostních bohoslužbách používat pontifikálie, avšak pouze ve farním kostele. Toto omezení se asi přesně nedodržovalo, probošt měl pontifikální bohoslužby i ve filiálních jindřichohradeckých a zřejmě i jiných kostelích na zdejších slavatovském panství. O zlegalizování tohoto stavu se zasloužil Ital Dr. Jeroným Altan de Pozzi, který působil jako probošt v Jindřichově Hradci v letech 1671–1695. Ten obdržel 27. 9. 1689 od pa-

peže Alexandra VIII. právo používat pontifikálie i mimo Jindřichův Hradec, avšak pouze pro sebe. S tím se nespokojil a na papeži Innocenci XII. získal 21. 11. 1691 potvrzení, že právo na pontifikální bohoslužby mimo farní kostel budou mít i jeho nástupci.

Postoupíme-li do 19. a 20. století, zjistíme, že když v Českých Budějovicích bylo nějaké církevní shromáždění, v průvodu kromě jiných biskupů a hodnostářů kráčeli s mitrou také probošt a děkan Katedrální kapituly u sv. Mikuláše, vyšebrodský cisterciácký opat, českokrumlovský prelát a jindřichohradecký probošt.

Vraťme se však do doby po založení proboštství v Jindřichově Hradci. V pamětní knize proboštství je poznamenáno, že „povýšení fary na proboštství působilo blahodárně na náboženské poměry, neboť lid mnohem pilněji navštěvoval proboštský chrám Páně, poněvadž mu služby Boží v pontifikáliích byly věcí nevidanou a od nepamětných dob nebylo tolik přijímajících svatě svátosti jako tehdy...“ Věřící nejen z města rádi navštěvovali slavné pontifikální bohoslužby, doprovázené leskem liturgických rouch, vůní kadidla a ceremoniemi, jako např. „potridentskou“ pontifikální mši se zpěvy a hudebním doprovodem, o který se staral varhaník proboštského chrámu a známý barokní básník a hudební skladatel Adam Václav Michna z Otradovic a jeho následovníci na kůru farního chrámu. Tehdejší liturgické předpisy striktně určovaly, že k bohoslužbám a obřadům, při nichž vystupuje probošt v pontifikáliích, je nutná asistence, jejíž součástí se rozumí služba jáhna a podjáhna (nižší kněžská svěcení). Tyto funkce zastávali zdejší kaplani a proto bývali na proboštství nejméně tři. Problémem se stalo konání pontifikálních bohoslužeb po 2. světové válce, kdy ubyli kaplani a scházela předepsaná asistence. To byl důvod, proč se počet pontifikálních bohoslužeb rok od roku snižoval.

V době, kdy Český Krumlov i Jindřichův Hradec patřily pod pražskou arcidiecézi, tak i po vzniku českobudějovické diecéze, platilo, že když diecézní biskup jmenoval nového faráře, pečlivě rozvažoval, protože na infulovaného faráře byly kladeny požadavky jako na vyššího církevního hodnostáře, tj. musel mít potřebné kněžské kvality včetně důstojného vystupování na veřejnosti i v soukromí.

Pokud se týká Jindřichova Hradce (a jistě tak tomu bylo i v Českém Krumlově), zdejší probošti zaujímali ve městě vynikající postavení a tradice požadovala od nich reprezentaci a důstojnost v kněžském i civilním působení. Jindřichohradeckými probošty se stávali někdy Češi, jindy kněží, jejichž mateřštinou byla němčina či italština (mnozí česky ani neuměli), oblíbenci rakouských císařů, majitelů panství či jezuitů jako patronů farnosti, doktoři filosofie i teologie, kanovníci katedrálních či kolegiálních kapitul.

V 19. a 20. století jmenoval českobudějovický biskup probošty diecézní kněze za odměnu za pastorační působení. Byli to zasloužilí

Vilém Slavata

Pokračování na 7. straně.

Výstava k 230. výročí Biskupství českobudějovického

V letošním roce si připomínáme 230. výročí založení biskupství v Českých Budějovicích, které vzniklo za panování Josefa II. Prvním biskupem jmenoval císař olomouckého kanovníka Jana Prokopa hraběte Schaaffgotscheho, který si vyžádal schválení papežského stolce. Pražský arcibiskup v té době se založením tohoto biskupství též souhlasil a podal do Říma žádost o jeho zřízení. Papež Pius VI. bulou „Cunctis ubique“ ze dne 20. 9. 1785 nové biskupství založil a současně potvrdil jmenování Schaaffgotscheho biskupem. Novému biskupovi byl určen za katedrální chrám farní kostel sv. Mikuláše, při kterém byla zřízena katedrální kapitula. Sídlem biskupa se stala bývalá kolej piaristů. Původně měl jako sídlo biskupství sloužit zrušený klášter dominikánů, ale nakonec se jeho sídlem stala nedávno postavená kolej piaristů. V její budově v Biskupské ulici sídlí biskupství dodnes.

Při příležitosti tohoto výročí pořádá Biskupství českobudějovické výstavu v budově biskupství a v galerii Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště České Budějovice. Cílem výstavy je přiblížit historii českobudějovické diecéze a naznačit široké veřejnosti duchovní i kulturní souvis-

losti z církevních dějin jižních Čech. Logickou dominantu výstavy tvoří chronologická řada s medailóny všech dosavadních třinácti českobudějovických biskupů (J. P. Schaaffgotsche, A. K. Růžička, J. O. Lindauer, J. V. Jirsík, F. Schönborn, M. J. Říha, J. A. Hůlka, Š. Bárta, J. Hlouch, M. Vlk, A. Liška, J. Paďour a V. Kročil). Daleko za hranicemi vlasti vynikl prachatický rodák, misionář sv. Jan Nepomuk Neumann (1811-1860), který se stal biskupem ve Filadelfii. V USA založil desítky kostelů a škol. Slavným rodákem diecéze z města Nepomuk je světec a mučedník Jan Nepomucký, působící ve 14. století jako generální vikář pražského arcibiskupa. Dnes jsou spolu se sv. Mikulášem patrony českobudějovické diecéze. Velké zásluhy na prohlubování duchovního života na jihu Čech v 19. století a posílení suverenity církve měl zejména českobudějovický biskup Jan Valerián Jirsík (1851-1883). Mimo jiné založil tzv. studentský seminář, podpůrný fond sv. Mikuláše, zavedl řadu pobožností, založil české gymnázium v Č. Budějovicích a diecézní ústav hluchoněmých. Sam byl i literárně činný. Z kněžských osobností je známa předlouhá řada horlivých duchovních pastýřů, misionářů, teologů i těch, kteří se uplatnili také

v různých oborech jako spisovatelé, historici, výtvarníci apod. Ze zajímavých exponátů je možno na výstavě vidět např. kanovnícké a biskupské insignie, ukázky liturgických předmětů, listin, starých tisků, misálů a dalších. I v poslední době došlo v církvi na jihu Čech k důležitým změnám. Při vzniku plzeňské diecéze r. 1993 jí byl z českobudějovické diecéze postoupen celý vikariát domažlický, větší část nepomuckého vikariátu a polovina klatovského vikariátu - celkem 89 farností o rozloze cca 2 500 km² s cca 115 000 obyvateli, kde působilo 19 kněží. Poněkud byly tehdy upraveny i hranice s pražskou arcidiecézí (které byla postoupena jedna farnost a od ní převzato 7 farností) a královéhradeckou diecézí (od které bylo převzato 8 farností a jedna expozitura). Od roku 2012 probíhá postupné navrácení církevního majetku podle restitučního zákona. V roce 2013 byla dokončena nákladná rekonstrukce interiéru katedrály sv. Mikuláše a 21. 3. 2015 bylo otevřeno Svatojánské muzeum v Nepomuku. Dne 19. března 2015 Svatý otec František jmenoval sídelním biskupem českobudějovické diecéze Mons. Vlastimila Kročila. Biskupské svěcení proběhlo v sobotu dne 13. 6. 2015 v českobudějovické katedrále. -pv-

Vlastní výstava bude zahájena v 1. podlaží Biskupství českobudějovického (Biskupská 4) v pátek 18. 9. v 16.00 hod. a bude zde přístupná také v sobotu 19. 9. od 9.00 do 17.00 hod.

Pro nejširší veřejnost bude výstava pokračovat expozicí v galerii Národního památkového ústavu České Budějovice na Senovážném náměstí od úterý 22. 9. do pondělí 19. 10. 2015 každý den mimo víkendy od 9.00 do 16.00 hod., vstup na výstavu je volný.

Svátost pomazání nemocných ve Veselí nad Lužnicí

V neděli 23. srpna se ve farním kostele Povýšení sv. Kříže ve Veselí n. Lužnicí konala svátost pomazání nemocných. Biskup Vlastimil Kročil ve své promluvě uvedl: „(...) Celou hloubku tajemství pomazání nemocných vyjadřuje biblické podobenství o „milosrdném Samaritáno-

vi“. (...) Pokaždé, když se vysluhuje tato svátost, přibližuje se Pán Ježíš v osobě kněze či biskupa k tomu, kdo trpí, je těžce nemocný nebo je pokročilého věku. (...) Když někomu přijde na mysl, že je třeba k nemocnému zavolat kněze, může někoho z vás či vašich příbuzných vzápětí

napadnout: „Ne, raději ne, to nepřinese štěstí. Nevolejme jej.“ Anebo se poleká sám nemocný člověk, protože se mnohdy uvažuje tak, že hned po knězi musí zákonitě přijít pohřební služba. To však není pravda! Kněz přichází k nemocnému či starému člověku, aby mu poskytl pomoc. Je proto velmi důležité, aby nemocní mohli kněze navštěvovat. Je třeba jej zavolat, aby mohl nemocnému udělit pomazání a požehnání, protože je to sám Ježíš, který přináší útěchu, dává sílu, naději a poskytuje pomoc. A také odpouští hříchy. V tom je to setkání úžasné a krásné! Nepovažujme svátost nemocných za nějaké tabu, protože je vždycky dobré vědět, že ve chvíli bolesti a nemoci nejsme nikdy sami. Kněz i ti, kteří jsou přítomni u vysluhování svátosti pomazání nemocných, představují křesťanskou obec, která se jako jedno tělo spolu s Ježíšem semkne kolem trpícího a příbuzných, vlevá jim jejich nitra živou víru a novou naději a podpírá je modlitbou a bratrskou vřelostí.

(...) Navykněme si volat kněze, aby mohli přicházet k nemocným – ne kvůli chřipce, ale kvůli vážné nemoci – a také i k našim seniorům a udělovali jim tuto svátost, tuto útěchu a tuto Ježíšovu sílu. Jedině tak budou moci pokračovat dál na díle spásy.“ -r-

Svatý Auracián, patron Českých Budějovic

U příležitosti letošního 750. výročí založení Českých Budějovic byly v katedrále sv. Mikuláše vystaveny ostatky sv. Auraciána. Stalo se tak při mši sv. v pondělí 3. srpna a věřící je mohli uctívat až do úterý 4. srpna, kdy po slavnostních nešporách byly uloženy do výklenku zdi jižní kaple katedrály. Ostatky tohoto mučedníka, patrona Českých Budějovic, byly v někdejší kostele sv. Mikuláše slavnostně uloženy 3. srpna 1670. Byly vyzvednuty z katakomb sv. Kalixta v Římě a v r. 1644 se dostaly do Českých Budějovic. Při slavnostní bohoslužbě pronesl kázání P. Dr. Zdeněk Mareš, děkan Katedrální kapituly u sv. Mikuláše: „(...) Jak asi všichni víte, v souvislosti s restaurováním relikviáře proběhl i průzkum ostatků a jsem rád, že nebylo vyvráceno nic z toho, co se doposud vlastně už vědělo. V jakési touze po senzaci proběhla v médiích zpráva o tom, že ostatky by hypoteticky mohly patřit ženě, přičemž základem takové informace není nic víc, než to, že zkoumaný jedinec byl velmi jemných rysů a mladý věkem, tedy s jistotou

pod hranici 20 let (možná kolem 16-18 roků). Důležitější informací je ale určení datace smrti, což odpovídá tomu, co říká tradice. Může-li si věda dovolit hypotézu, pak si dovolím hypotetickou úvahu i já. Ptám se tedy - i v případě, že by tyto ostatky nepatřily mučedníkovi, který prolil svou krev za víru v Krista, mohli bychom je snad přejít bez povšimnutí? Tady před námi je relikviář s ostatky z křesťanských katakomb, kam byli pohřbíváni věřící v Krista, kteří museli překonávat v hodnotově odlišné římské společnosti mnoho těžkostí pro svoji víru. Přece nemůže být pochyb, že si zaslouží z naší strany nejen důstojné zacházení, ale především hlubokou úctu. Sv. Auracián je pro nás výzvou! Ač žil dávno před námi a krásy naší budějovické kotliny nikdy nespamtl, jeho jméno je pomyslným mostem mezi naší přítomností a počátky křesťanství, propojuje tento svět pozemský se světem duchovním, připomíná hodnoty, pro něž stojí za to žít, které je třeba bránit a za něž je třeba se i obětovat...“ (Redakčně zkráceno.)

Foto: Růžena Švecová

Pokračování z 5. strany.

a vzdělání kněží, kteří službu infulovaného duchovního správce zastávali mnohdy až do své smrti a byli v Jindřichově Hradci i pochováni. Někteří byli před nástupem do Jindřichova Hradce rektory a profesory kněžského teologického učiliště v Českých Budějovicích, jiní, jako proboštové, byli politicky činní jako poslanci; dva proboštové v 18. stol. se později stali biskupy. Občas některý probošt byl jindřichohradeckým rodákem, což mělo tu výhodu, že dobře znal místní poměry i zvyklosti. Od povýšení jindřichohradecké fary na infulované proboštsví v r. 1625 až dodnes se na proboštském stolci vystřídal 29 proboštů, z toho 28 infulovaných; poslední z nich odešel z Jindřichova Hradce v r. 1959. Pak spravovali zdejší farnost administrátoři. Když 15. 8. 1995 českobudějovický biskup Dr. Antonín Liška instaloval 29. jindřichohradeckého probošta P. Václava Habarta, nemohl mu předat mitru a berlu, neboť 21. 6. 1968 vydal papež Pavel

VI. apoštolský list, jímž ponechal právo užívání mitry a berly pouze biskupům, benedikovaným opatům a prelátům, a odebral ho duchovním, kteří ho měli z různých privilegií. Na základě tohoto dokumentu přišli o právo na pontifikálie nejen českokrumlovský prelát a jindřichohradecký probošt, ale také probošt a děkan Katedrální kapituly u sv. Mikuláše.

I když v současné době (od roku 2012) už zase není v čele jindřichohradecké duchovní správy řádný farář s titulem probošt, nemá tento provizorní stav nic společného s kvalitou vedení farnosti. Naše společenství se snaží, podle sil, možností a uvědomělosti každého jednotlivce, působit k větší cti a slávě Boží, k zviditelnění církve v sekularizovaném prostředí 5. nejldnatějšího města diecéze, k své vlastní spásy a k radosti diecézního otce biskupa i jeho biskupa pomocného. Kéž se nám to, s pomocí Boží a na přímluvu patronky farnosti Panny Marie Nanebevzaté, i do budoucna daří!

Karel Bajer (redakčně zkráceno)

Galerie studentského kostela

Svaté Rodiny

(Karla IV. 22, České Budějovice)

si vás dovoluje pozvat na

výstavu fotografií

Křížová cesta Františka

Daniela Mertha

kteou na faře ve Strašíně u Sušice vytvořil básník a kněz František D. Merth.

Výstava potrvá do 6. října 2015

Otvírací doba:

pondělí-čtvrtek od 15.00 do 17.30 hod.

a při každé akci v kostele

www.studentskykostel.cz

**Výstava se koná u příležitosti
100. výročí narození Františka**

Daniela Mertha (1915-1995).

V této souvislosti vychází také Merthova básnická sbírka Kyrie.

Na závěr výstavy

si vás dovoluujeme pozvat na

Vzpomínkový večer

„Nezapomenutější básník“

do studentského kostela Svaté Rodiny

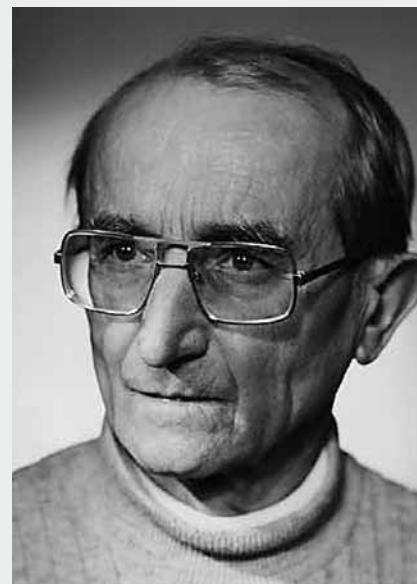
v úterý 6. října 2015 v 19 hod.

Fotografie křížové cesty František Nárovec,

realizace výstavy a knihy

Nakladatelství a galerie Měsíc ve dne,

České Budějovice

Pouť na Hauswaldu

Rok se s rokem sešel a mé kroky zase směřovaly k základům kaple nedaleko Srní. Dlouho to vypadalo, že zmokneme, ale plášť Panny Marie nás chránil... Více než tři sta návštěvníků se sešlo na pobožnosti, kterou vedl P. Tomas van Zavrel. Pásmo promluv, recitace a modlitby se neslo šumavským lesem. Vyslechli jsme modlitbu sv. Františka, chválící zemi, a prosili za nejrůznější úmysly. P. Tomas požehnal kytičkám, které připravily ženy ze sousedního Bavorska, a krásným srdcím darovaným sdružením Karla Klostermanna. Václav Sklenář k tomu řekl, že je to dárek a poděkování za deset let obnovených poutí... Srdce byla z perníku, upečená Karlem Rendlem; spolu s nimi jsme dostali také placky s původní Hauswaldskou kaplí...

Poté jsme se s Pannou Marií vydali procesím do Srní a růžencem se snažili promodlit tento krásný kraj... Úžasné bylo střídání českých a německých slok mariánských písní. Lingvisticky náročné, zrovna tak asi obtížné pro ty, kteří nemluví druhým jazykem, ale jejich spojení připomíná zdejší propojení českých a německých obyvatel a hluboké pozastavení nad tímto místem a krajem.

V Srní se pak konala mše sv. vedená novoknězem Pavlem Němcem. Také on mluvil výstižně o Panně Marii - však se slavil největší mariánský svátek „nanebevzetí“. Příliš letos ani nerušily světské atrakce, které stojí v bezprostřední blízkosti kostela; zvuk varhan je silnější a naše uši tomuto zvuku bedlivě naslouchaly... Na závěr jsme zazpívali šumavskou hymnu.

Po mši nám udělil, jako dárek nejceněnější, tento novokněz naší diezeze novokněžské požehnání. Odpoledne bylo požehnání všem poutníkům od otce Tomase a koncert v kostele.

Matko Boží děkujeme, že se u Pána přimlouváš za nás i šumavský kraj! Nechť se nám ekologie stane důležitým tématem, jak na to v nové encyklice „Laudato si“ apeluje papež František.

Jiřina Panušková

Rekviem za Přemysla Otakara II. v českobudějovické katedrále

Foto: Růžena Švecová

V pátek 28. srpna 2015 se v českobudějovické katedrále konalo rekviem za Přemysla Otakara II., zakladatele města České Budějovice, který zemřel 26. 8. 1278. P. Dr. Zdeněk Mareš, Th.D., který rekviem vedl, mj. řekl: „(...) *Není náhodou, že od okamžiku zakládání našeho města byla pevně vytýčena dvě místa; první tam, kde bude stát kostel s klášterem dominikánů, a druhé, určené pro kostel sloužící řádné duchovní správě. Už to samo o sobě jasně naznačuje, jak dobře si byl zakladatel města vědom důležitosti toho, co bychom mohli nazvat ‚vertikální dimenzí‘ lidského života. Jako křesťanský panovník si uvědomoval, že lidský život není jen o věcech materiálních a hmotných, ale má-li člověk prožívat svůj život plnohodnotným způsobem, pak duchovní rozměr nelze od života oddělovat, k životu prostě patří. A jestliže duchovní rozměr patří k lidskému životu, pak zcela přirozeně v jádru města nemůže kostel chybět...*“

(redakčně zkráceno)

Velká klokotská pouť

Dne 15. srpna 2015 se uskutečnila velká klokotská pouť u příležitosti svátku Nanebevzetí Panny Marie. Ranní mši sv. sloužil P. Dr. theol. Tomáš Cyril Havel, CFSsS. Hlavní mši sv. v 10 hod. celebroid biskup královéhradecký Mons. Jan Vokál. Nejdříve byl uvítán administrátorem farnosti P. Jiřím Můčkou, OMI, a květinami spolu se srdečnou básničkou od dětí z farnosti. Poté v kázání zdůraznil úlohu Panny Marie pro dnešní svět. Jeho slova byla opravdu živou vodou pro mnohé poutníky. Řekl, že Panna Maria je žena, která zprostředkovává kontakt s Kristem. To, že si Bůh vyvolil Pannu Marii, není náhoda. Ona je spolehlivou cestou ke Kristu pro křesťanská společenství, rodiny, pro trpící i umírající. Ústy biskupa bylo řečeno, že Panna Maria vnáší Ducha sv. do světa a nanebevzetím nás neopouští. Právě naopak, mnohokrát se již zjevila a my se máme nechat vést její rukou za Kristem.

Po této promluvě pokračovala mše sv. a mnohým věřícím nevadil ani déšť, který zkroutil zem. Ve 14 hod. proběhla beseda s otcem bis-

kupem a v 15 hod. byly Klokotské hodinky. Sobotní den byl zakončen mší svatou v 17 hod. Nedělní mši pak celebroid P. Bogdan Sikora, OFMConv., provinciál minoritů v České republice. Celý dvoudenní svátek mohli poutníci zakončit v 15 hod. Klokotskými hodinkami se svátostným požehnáním. *M. U., poutnice*

Zveme všechny, kteří se chtějí s námi modlit za své děti a za všechny děti, které to potřebují, za naše rodiny a naše farnosti k účasti na

„Modlitebním triduu Modliteb matek“ v Klokotech,
ve kterém se spojujeme s matkami z celého světa:

*** v pátek 25. 9. 2015 v 15.45 hod. v Emauzích** (poutní dům)
odprošujeme Pána za své vlastní hříchy. Po mši sv. se můžeme připojit k tiché adoraci nebo venkovní křížové cestě.

*** v sobotu 26. 9. 2015 v 15.45 hod. v Emauzích**
se modlíme za ty, kteří ubližují nám a našim dětem. Po mši sv. krátká adorace.

*** v neděli 27. 9. 2015 v 15 hod. v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Klokotech**
budeme chválit Pána a děkovat mu za vše, co udělal v životě našem i v životě našich dětí.

Ministrantský putovní tábor vikariátu Jindřichův Hradec 5.-10. 7. 2015

Začátkem prázdnin ministranti našeho vikariátu již potřetí putovali s P. Davidem Henzlem a pomocníky Martinem a Pepou. Tématem byla Ježíšova blahoslavenství jako cesta vedoucí k Ježíši přítomnému v Eucharistii.

Ministrantský tábor byl inspirován Národním eucharistickým kongresem, který se bude konat letos na podzim v Brně. Celý rok se připravujeme na tuto velikou událost, čemuž odpovídal i program tábora. Byl pojat jako cesta po stopách Ježíšových blahoslavenství. Nastínil program duchovního života a každý, kdo touto cestou půjde, dosáhne vrcholu cesty, kterým je setkání s Pánem v různých podobách.

První setkání je skrze druhého člověka ve společenství. Chlapci se učili hledat Boží obraz ve svém bližním (po cestě pomohli staré paní složit dříví) i přes veškeré chyby, které má. Důležitá je schopnost rozlišovat hřích a hříšníka jako cesta k bliženské lásce a lásce k Bohu. Druhé setkání je s Písmem, kde mohli lépe rozpoznávat, kdo Kristus je, pomocí blahoslavenství v Matoušově evangeliu. Třetí vrcholné setkání bylo s Kristem v Eucharistii. Celým táborem je provázela kniha Syn brusiče nožů od Viléma Hünermanna, která pojednává o zakladateli kongregace eucharistiánů, jímž se inspirovala slečna Tamesierová, která koncem 19. stol. založila tradici eucharistických kongresů. Z vyprávění Ládi ze Suchdola n. Lužnicí: „Kluků bylo třináct. Z Třeboně jsme jeli vlakem do Nové Bystřice, odkud jsme putovali přes Českou Kanadu do Strmilova. Druhý den putování u zříceniny hradu Landštejn proběhala katecheze a četli jsme z knihy Syn brusiče nožů. Pak jsme šli ještě asi čtyři km a u rybníka upekli husy, které jsme si koupili. Ve čtvrtek jsme zašli na rozhlednu sv. Jakuba u Nového Světa. Každý den jsme slavili mši sv. Ke konci ve Strmilově na faře, kde jsme se setkali s holkami, jsme soutěžili ve zpěvu, vyhrála dvojice Adam a Justin s písní Bananas. V průběhu putování jsme soutěžili ve dvou skupinách, např. jsme dostali stří-

brňák za to, kdo první uviděl značku. Skupiny se jmenovaly VIP a Templáři. Já jsem byl VIP. Jedna skupina vařila a druhá mapovala, po dni jsme se střídali. Horší na mapování byli Templáři, tu rozhlednu jsme hledali hodinu a půl. Nakonec vyhráli Templáři...“

Počasí bylo zpočátku pěkné, v polovině se však změnilo, takže v noci ze středy na čtvrtek si ministranti narychlo stavěli přístřešek z plachty. Putování byla i příležitost k svědectví; např. u rozhledny lidé obdivovali, jak se chlapci slušně chovají.

Na faře ve Strmilově, kde se hoši sešli s dívkami, společně poobědvali. Po mši sv. soutěžili v řezání dřeva a tvorbě květiny, aby se ukázalo, že dívky a chlapci mají rozdílné talenty. Odměnou za pěveckou soutěž bylo opékání masa. Vzhledem k špatnému počasí tentokrát chlapci spali na faře. V pátek po mši sv. se všichni vydali na zastávku vlaku Malý Ratmírov, odkud jeli vlakem do Třeboně, kde proběhlo závěrečné vyhodnocení tábora s patřičnými odměnami. Jak již bylo uvedeno, zároveň s ministrantským probíhal i dívčí tábor na faře ve Strmilově. Děvčata se zabývala stejným tématem jako ministranti. Dívky např. vyráběly ze samotvrdnoucí hmoty znázornění Poslední večeře (apoštoly s Kristem) jako ustanovení Eucharistie. Další den zdobily barevným voskem bílé svíčky.

Ministrantský i dívčí tábor všichni hodnotili kladně. Chlapci si osvojili dovednosti, které městské děti nemají, zažili krajní situace, do nichž by se možná nedostali. Vše bylo provázáno duchovními myšlenkami, které mohly díky absenci moderní techniky lépe zapůsobit. Děvčata okusila zpočátku pouze dívčí společenství, v závěru i smíšené, zapojovala se do vaření a úklidu, což je pro dnešní děti velmi potřebné. Cílem tábora bylo navázat nová přátelství, naučit se něco, poznat, že některé věci jdou více děvčatům a jiné chlapcům.

Oba tábory byly vydařené a Bohem požehnané.

Iva Hojková, P. David Henzl, Ladislav Spurný

Hlavní kájovská pouť

Římskokatolická farnost Kájov srdečně zve věřící na Hlavní kájovskou pouť, která letos začíná v sobotu 10. října a vrcholí v neděli 11. října 2015.

Tato mariánská pouť má staletou tradici. Naši předkové ji vždycky začali slavit na 2. sobotu v říjnu, kterou nazvali „Zlatá sobota“. Shromáždili se, aby poděkovali za úrodu a využili příležitosti k svaté zpovědi. Pouť začala v sobotu, pokračovala celou noc adorací před Nejsvětější svátostí a vyvrcholila hlavní poutní mší sv. a svátostným požehnáním. Toto starobylé mariánské poutní místo, které existuje již tisíc let, po staletí přitahovalo mnoho poutníků a stalo se místem setkávání jak českých, tak i německých mluvících věřících. Především němečtí rodáci měli největší podíl na obnově tohoto poutního místa po získání svobody po roce 1989.

Tradice kájovské pouti se dodržuje dodnes. Pouť trvá dva dny a jednu celou noc a všichni jsou zváni, aby zde do rukou Panně Marie odevzdali s důvěrou své radosti i bolesti.

Letos začne kájovská pouť v sobotu 10. října v 19 hod. mši sv. Pak bude následovat další duchovní program – světelný mariánský průvod, modlitba sv. růžence a celonoční adorace. Zájemci, kteří budou chtít v noci v kostele adorovat, mají možnost občerstvení a odpočinku na faře, kde jim rády poslouží naše řeholní sestry z Kongregace sv. Kříže, které v Kájově působí a pečují o toto nádherné poutní místo.

V neděli ráno v 8 hod. budeme slavit první poutní mši sv. Pak v 10 hod. přivítáme našeho otce biskupa Mons. Vlastimila Kročila, aby celebroid hlavní poutní mši sv. Ve 13.30 hod. bude pouť zakončena litaniami k Panně Marii a svátostným požehnáním. Pak budou věřící moci až do večera využít čas k individuální zbožnosti. **Všichni jsou srdečně zváni - těšíme se na vás všechny!**

P. Václav Pícha, duchovní správce mariánské poutního místa Kájov

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Římskokatolická farnost Bechyně
a

Diecézní katechetické středisko

srdečně zvou na

DĚTSKOU DIECÉZNÍ POUŤ BECHYNÍ

v sobotu 3. října 2015

Pouť je určena nejen dětem, vítány jsou celé rodiny, mládež a především ministranti, kteří dostanou za svoji službu speciální dárek!

9.30 – začátek pouti na náměstí T. G.

Masaryka, před kostelem sv. Matěje – odtud ministranti půjdou v průvodu do kostela Nanebevzetí Panny Marie, následovat je budou ostatní poutníci

10.00 – mše sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie, hl. celebrantem bude biskup Mons. Vlastimil Kročil, liturgii doprovodí soubor Třemšínská kvítka z Rožmitálu p. Třemšínem

11.30-12.30 – občerstvení z vlastních

zásob v klášterní zahradě vedle kostela, také zde budou stánky časopisů Duha, Tarsicius a In; možnost zakoupení drobných upomínkových předmětů (Papežská misijní díla, Cor Jesu)

12.30 – Teatr Víti Marčíka: Kolotoč pohádek v klášterní zahradě

13.30, 14.30, 15.30 – aktivity na stanovíštích (děti ve skupině pod dohledem katechety nebo jiného dospělého):

1. Sv. Tarsicius (klášterní zahrada);
2. Dokážu pomoci (nám. T. G. M.) - vojáci z 15. ženijní brigády Bechyně;
3. Lanové centrum (zahrada pí Shoonerové) - vojáci z 15. ženijní brigády Bechyně;
4. adorace před Nejsv. svátostí a seznámení s řeholními řády (kostel sv. Matěje);
5. výstava fotografií o rodině (Městské muzeum na náměstí T. G. Masaryka);
6. prohlídka zámku – vstupné 150 Kč, snížené 110 Kč, děti do 6 let zdarma (Panství Bechyně s.r.o.);
7. prohlídka města s průvodcem

16.45-17.00 – závěrečné pozhňání v kostele Nanebevzetí Panny Marie

Přijďte navštívit krásné lázeňské město nad řekou Lužnicí, které bývalo v minulosti významným poutním místem.

Přijďte si v roce konání Národního eucharistického kongresu připomenout patrona ministrantů sv. Tarsicia, který pro eucharistii nasadil vlastní život!

Letní příměstský tábor Emauzy 2015

Letní příměstský tábor pro děti se letos konal 17.-21. srpna na Klokotech. Na tomto táboře děti, na rozdíl od klasického letního tábora, nepřespávají, ale přijdou ráno, absolvují celodenní program a odpoledne si je rodiče zase vyzvednou. Na začátku letošního tábora přišel po předchozích tropických dnech tolik očekávaný déšť a ochlazení a tak jsme většinu času strávili v tábořských muzeích. Navštívili jsme Husitské muzeum, jeho podzemní chodby, které vznikly hloubením a spojováním vícepatrových sklepů pod domy Starého města, a také výstavu Jan Hus. V expozici Tábořský poklad jsme si prohlédli nejvýznamnější mincovní nálezy z jagellonského období na našem území.

Když se počasí trochu umoudřilo, vydali jsme se s GPS přístrojem, který nám zapůjčili v Infocentru, po dalších tábořských zajímavostech. Jak se žilo a pracovalo v Táboře ve středověku, to jsme vypátrali v Bechyňské bráně, a z nejstarší tábořské památky – věže Kotnov – se nám otevřel krásný výhled nejen na křivolaké uličky Starého města. A protože se nám tento pohled z výšky zalíbil, putovali jsme ještě dál – k rozhledně Babina, která sice není moc vysoká, ale náš Tábor ukázala zase z úplně jiné perspektivy. Nakonec jsme došli ještě k nově otevřené rozhledně Hýlačka, ze které pak bylo vidět nejen město, ale i vzdálenější cíle.

Poslední den jsme se pak vypravili na výlet na zříceninu Koží Hrádek, která je známá jako

místo pobytu M. Jana Husa.

Velký dík patří klokotské farnosti a oblátům za poskytnutí poutního domu Emauzy, který byl během celého týdne naším bezpečným zázemím.

-mš-

Prázdniny a dovolená rodin na „Barboře“

Už čtvrtým rokem strávila řada rodin svou prázdninovou dovolenou u Fürstů na Barboře u Majdaleny. Spousta dětí s rodiči už se nemohla dočkat půlky prázdnin - a úderem 1. srpna to propuklo.

Tři krásná, právě dostavěná indiánská týpí vedla obrovské louce za Fürstovic hájenkou a během odpoledne kolem nich vyrostlo jako

hub po dešti 30 stanů a stánků - jak pořádných, několikakomorových, tak úplně jednoduchých... Mohl začít týden plný her, pohádek, soutěží i modlitebního ztišení u večerního ohně. Už první nedělní bohoslužba v majdalenském kostele byla znamením toho, že církev zde přítomná je hodně mladá, protože děti a mládež

Pokračování na 11. straně.

DIECÉZNÍ KATECHETICKÉ STŘEDISKO

Pokračování z 10. strany.

bylo nesrovnatelně více než dospělých. Programem se jako červená nitka linulo drama mezi duhovou a černou vílou, která hned první večer okradla duhovou kolegyni o všechny barvy. Úkolem skupin bylo každý den nastřádat co nejvíce bodů při hrách a soutěžích, také nasakovaly body při hodnocení úklidu stanů, tábořiště, pomoci v kuchyni, nošení dříví... Každý večer při hodnocení dne musela černá víla chtít-nechtít vrátit dětem barvu, které byl den věnován. Děti se v každé aktivitě učily jeden s druhým spolupracovat, pomáhat si, realizovat společně nápady. Bylo dojemné sledovat, jak malí velkým a velcí malým přinášejí radost - třeba při předvádění večerníčku, pohádky, kterou každý den secvičila jedna skupina.

Nechyběly pravidelné katecheze Martiny Fürstové, hlavní organizátorky akce; každý den nás doprovázel jeden světec, jehož ikona v polní kuchyni a jídelně připomínala dobrotu a svatost jeho života.

Hned následující ráno po snídani a rozsvícení byla první aktivita - test znalostí ze života dotyčného světce, který vyplňovaly děti v každé skupince společnými silami.

Stravování zajistila milá rodina Pumpřova, která si na to vyhradila týden dovolené. Od samého jitra, kdy byly dovezeny čerstvé křupavé suchdolské housky, až do pozdního večera sloužila v kuchyni.

Na tábořiště zavítal i vikář P. Ivo Valášek, který o svátku Proměnění Páně slavil s účastníky mši sv. Když viděl spoustu kojenců v náručí mami-

nek, dodatečně přiznal pak obdiv k takovému seskupení pod stany, i za tropických veder.

Další návštěvou bylo společenství ze sdružení Ackermann-Gemeinde, které dorazilo právě když vrcholila soutěž vlastnoručně vyrobených lodí. Kluci vyřezávali z kůry a děvčata střihala, zdobila a šila plachty. Soutěžilo se po stránce estetické, rychlostní i zátěžové.

Stežka odvahy, závěrečná cesta za pokladem a velký táborák s buřtíky a písničkami při kytáře, noví kamarádi, sdílení rodičovských zkušeností při kafičku, velké množství vos, které nás denně zdravily už při snídani..., povzbuzení do všedních dní, radost z velkého společenství, kde je všem spolu dobře - to vše se vrylo nesmazatelně do srdcí malých i velkých, kteří mohli něco takového prožít. Bohu díky! B. E.

V srpnu proběhl na faře v Nové Cerekvi tábor pro děti, který vedla mládež z Horní a Nové Cerekve. Hlavním tématem našeho letního setkání bylo hledání pokladu na opuštěném ostrově. Tábořem děti provázeli dva „knihomolové“, kteří je každý den seznamovali s tématem hry. Další náповědou na cestě za pokladem byly nejrůznější šifry. Každý den jsme také měli čas pro „tématko“, při kterém jsme poznávali nejrůznější světce - sv. Václava, sv. Lukáše, sv. Vavřince a sv. Tarsicia. Podnikli jsme také jeden zajímavý výlet do Pacova a odtud pěšky na hrad Kámen. Společně jsme zažili spoustu her, vyrábění i vodní dovádění. A toužebně očekávaný poklad jsme také našli. Stálo za to po něm pátrat!

D. Straková

www.mojeduha.cz

DĚKUJEME PŘEDPLATITELŮM ČASOPISU DUHA

Každých čtrnáct dní ve školním roce nabízíme dětem témata ke společné práci a rozhovoru o víře a křesťanských hodnotách.

Roční předplatné 378 Kč.

OBJEDNÁVKY:

Soukenická 161, Písek, tel. 731 402 878,
redakceduhy@gmail.com

**Kašperské Hory, kostel sv. Mikuláše
sobota 19. 9. 2015 v 19 hod.**

Varhanní koncert a Requiem za nenarozený život

Koncert přechází v rekviem za nenarozený život; oslavuje P. Tomas van Zavrel.
V rámci rekviem se koná biblický tanec s tanečnicí z Duncan Center.

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Pozvánky a informace z charit v diecézi

• **Charita Kaplice převzala k 1. srpnu celou Pečovatelskou službu Města Kaplice.** „*Tímto krokem došlo k posílení postavení kaplické Charity v obvodu s rozšířenou působností Kaplice, rozšíření sociální služby a navýšení počtu uživatelů pečovatelské služby na cca sto osob. V této souvislosti se budeme snažit uspokojit narůstající potřeby našich uživatelů a počítáme i s rozšířením provozní doby,*“ uvádí Ivana Žáčková, ředitelka Charity Kaplice.

• **Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež sv. Františka z Assisi (klub Fanouš)** v Milevsku oslavilo v srpnu rok trvání registrované sociální služby. Klub je hojně navštěvován dětmi a mládeží, sociální pracovníci s nimi řeší jejich problémy a starosti (vztahy v rodině, šikana, bezpečnost na sociálních sítích). „*Spolupráce s Římskokatolickou farností Milevsko je velice dobrá, P. František Míček pravidelně s dětmi tráví čas v hudebně, i při jiných příležitostech,*“ říká Alena Růžičková, ředitelka FCH Milevsko.

• **Ve čtvrtek 17. září zve Poradna pro cizince a migranty DCH Č. Budějovice klienty, dobrovolníky a příznivce na odpolední posezení u čaje.** Setkání se uskuteční v poradně (Kanovnická 16, Č. Budějovice). Nabízíme možnost k poznání, popovídání a odreagování. Zajištěn bude hudební doprovod, čaj a káva, přivítáme drobné občerstvení. Těšíme se na setkání!

• **V neděli 27. září jste srdečně zváni do baziliky Navštívení Panny Marie v Milevsku.** V 16 hod. tu začíná benefiční koncert na podporu Farní charity Milevsko. Výnos vstupného bude použit ve prospěch FCH Milevsko.

• **Do konce září probíhá sbírka školních potřeb pro děti ze sociálně slabých rodin.** Stále potřebné jsou školní batohy pro starší děti, kroužky, tempéry, fixy, pera a obaly na sešity. Tyto věci můžete přinášet přímo do charitní Poradny Eva, Riegrova 51, Č. Budějovice. Druhou možností je donést věci do Diecézní charity ČB, Kanovnická 16, Č. Budějovice. Předem děkujeme!

• **Ve čtvrtek 1. října pořádá Diecézní charita Č. Budějovice Den charity.** Od 10 do 17 hod. bude připraven informační stánek Na Sadech u sochy V. Lanny a po stejnou dobu budou otevřeny pro veřejnost všechny projekty a služby Diecézní charity. Na celkové fungování, strategii do dalších let a ekonomické souvislosti Charit se můžete poptat přímo v Kanovnické 16; zde budou pro vás otevřeny dveře Poradny pro cizince a migranty, Humanitární a rozvojové pomoci, Adopce na dálku a Tříkrálové sbírky. Odpovědi na otázky ohledně domácího násilí získáte v Intervenčním centru v Kanovnické 11. Zajímá-li vás téma žen a dívek v nouzi či rodin, které žijí na okraji společnosti, informace zjistíte v Poradně Eva v Riegrově 51. A pokud chcete rovnou pomoci, dveře jsou pro vás otevřeny v Dobrovolnickém centru nedaleko nemocnice (ul. B. Němcové 53). Přijďte, nebudete litovat. Charita je malý dům s velkými příběhy!

Nový českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil se 25. srpna 2015 setkal s představiteli charit českobudějovické diecéze. Zástupci charit od Pelhřimova až po Sušici představili Mons. Kročilovi činnost svých organizací, vč. rozpočtu, počtu zaměstnanců a dalších podstatných věcí. Mons. Kročil přislíbil charitám svoji podporu nejen morální, ale zcela konkrétní, na poli jednotlivých vikariátů.

• **V pondělí 5. října jste srdečně zváni na pouť k sv. Františkovi z Assisi do Veselí n. Lužnicí.** V 10 hod. bude v Domě sv. Františka z Assisi sloužit emeritní biskup Jiří Padour bohoslužbu, následovat bude posezení v přátelském prostředí domu, kde žijí senioři a lidé se zdravotním postižením. Můžete tak nahlédnout do míst, kam se běžně nedostanete, a vidět, jak se pracovníci Charity starají o lidi, kteří zde žijí.

• **Podpořte maminky s dětmi v azylových domech! Veselíčko:** školní pomůcky, lůžkoviny, nádobí, trvanlivé potraviny. Kontakt: 605 910 679, dmdvesel@sendme.cz. Přispět lze finančním darem na účet 189 496 432/0300.

Prachatic: aktuálně je nutná pračka, drobné kuchyňské spotřebiče a vysavač. Pro práci s dětmi výtvarný materiál, knížky a stavebnice. Kontakt: 731 604 442, reditel@charitaprachatic.cz. Přispět můžete také na účet 202 964 481/0300.

„*Všem dárcům děkujeme za to, že jim není lhostejný osud ostatních lidí a že jsou ochotni nás podpořit podle svých možností,*“ vzkazuje Jana Schwarzková, ředitelka FCH Prachatic.

• **Oblastní charita Vimperk přijme nové zaměstnance** na tyto pozice: zdravotní sestra s registrací (směnný provoz), pečovatelka (směnný provoz), kuchař/ka, účetní (od ledna roku 2016). Nabízíme zaměstnání, které má opravdu smysl, slušné pracovní podmínky, zajímavé finanční ohodnocení, 5 týdnů dovolené, možnost dalšího vzdělávání hrazeného zaměstnavatelem, zajištění dovozu z Vimperka do Pravětína. Pro bližší informace volejte na tel. 731 402 993.

• **Poradna pro cizince a migranty Diecézní charity Č. Budějovice** je ve spojení s Odborem cizinecké policie v Českých Budějovicích. Na přelomu srpna a září odvezli pracovníci na cizineckou policii trvanlivé potraviny, hygienické potřeby a hračky pro děti. O další pomoci pro uprchlíky se jedná. Diecézní charita ČB bude i nadále informovat veřejnost prostřednictvím webových, facebookových a twitterových stránek a v případě potřeby požádá obyvatele jižních Čech o podporu a pomoc.

Letní tábor pro děti z nízkoprahových zařízení

Stejně jako každý rok pořádala Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež Srdíčko-Jiloro, VIP a SASANKA letní tábor. Byl určený dětem, které celoročně využívají sociální služby Městské charity České Budějovice. Děti byly vybrány v cílové skupině 6-12 let. Tématem letošního tábora byli husité, jejich doba, ideály a historie. Děti se o táboře dozvěděly prostřednictvím plakátů, který byl vyvěšen v klubovně a po celý rok byly motivovány a aktivizovány v rámci školní přípravy. Ty nejpilnější pak byly odměněny přihláškou na tábor. Ten byl lokalizován na římskokatolickou farnost Hosín u Českých Budějovic.

V pondělí ráno jsme se společně autobusem dopravili na faru na Hosíně. Program začal prezentací seriálu „*Dějiny udatného českého národa*“, který dětem ukázal, kdo byli husité, proč a za co bojovali, a kdo je vedl. Děti do té doby o husitech neslyšely a tak se dozvěděly něco nového.

Většina programu pak byla zaměřena na ducha husitské doby. Proběhl výcvik v podobě pohybových aktivit. Navštívili jsme zámek Hluboká nad Vltavou a místní ZOO Ohrada. První večer byla i diskotéka. Ve zbytku tábora si děti vyrobily korouhve s husitskými insigniemi, růžence, hledaly poklad a otestovaly odolnost vůči strachu při noční táborové hře.

Za jednotlivé aktivity a osobní přístup získávaly děti plusové a minusové body. Na konci tábora byly vyhodnoceny tři nejlepší husité a ti dostali odměnu. Ta samozřejmě náležela i ostatním dětem. Všichni si domů odnesli pamětní listy a sladkosti.

Tábor se moc povedl. Děti se snažily projít všemi aktivitami s nadšením a to se dařilo. Podle jejich slov si tábor užily a nechtělo se jim domů. Pro děti i pro dospělé to byl další z nevšedních zážitků.

Pracovníci Městské charity České Budějovice

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Cesta životem přes azylový dům pro matky s dětmi

Charitní azylové domy pomáhají ženám a matkám v obtížných životních situacích

Dokud paní Dáša žila pouze se synem v domku po rodičích, bylo vše v pořádku. Pracovala v místním obchodě a vydělávala dost na to, aby zvládla uživit domácnost a něco málo ušetřit. Zlom přišel, když se seznámila s panem Petrem. Zpočátku se jí zdál vztah idylický, varovné signály nevnímala. Větší problémy nastaly po narození dvojčat. Muž přestal chodit do práce, od partnerky očekával veškerý servis, včetně financí. Paní Dášu ponižoval a vyhrožoval jí násilím. Ta si začala půjčovat na zajištění domácnosti peníze, dluhy se jí nedařilo splácet a situaci začala řešit, až když jí byl dům exekučně zabaven. Žena se ocitla se třemi dětmi v azylovém domě. Pan Petr od rodiny odešel, o děti nejeví zájem. Paní Dáša žila s dětmi v domově rok. Během této doby se jí podařilo s pomocí pracovníků stabilizovat a uspořádat životní priority. Po dohodě s věřiteli začala splácet dluhy a nakonec se jí podařilo získat obecní byt v místě trvalého bydliště. Teď začíná s dětmi nový život...

Azylové domy pro matky s dětmi ve Veselíčku a v Prachaticích

Azylový dům, přesněji Domov sv. Alžběty pro matku a dítě, kde našla paní Dáša svůj dočas-

ný domov, spravuje Farní charita Veselíčko. Momentálně je jeho kapacita téměř obsazena, žije tu sedm maminek a 16 dětí. Kromě Veselíčka je na jihu Čech ještě Charitní domov sv. Dominika Savia pro matky s dětmi v Prachaticích funguje pod hlavičkou Farní charity Prachatice. V létě tu bývá obsazenost tradičně nižší, v současnosti zde žije jedna maminka se čtyřmi dětmi.

Oba domovy přijímají nejen matky s dětmi, ale také těhotné ženy, a pokud je to nutné, tak také ženy bez dětí, např. ty, které jsou ohroženy domácím násilím. Cílem je podpořit matky a ženy v překonání jejich obtížné životní situace a pomoci jim s návratem do běžného života, a ani na chvíli se nezapomíná na jejich děti. Ženy mohou v domovech využít poradenství při výchově dětí, vedení domácnosti nebo hospodaření s penězi, kurzy vaření, odborné přednášky, jejich děti naopak volnočasové aktivity, miniškoly či doučování.

Ještě jedno mají tyto domovy společné. Provoz ve Veselíčku i v Prachaticích podpořili dárce v lednové Tříkrálové sbírce. „Velké díky patří všem, kteří přispěli a pomáhají nám tak poskytovat i nadále pomoc matkám s dětmi, které se ocitly v tíživé situaci,“ děkuje za oba domovy Marie Sádlová, ředitelka Farní charity Veselíčko.

Ženy a matky bez partnerů?

„K rozdělení rodin žen, které u nás bydlí, dochází většinou kvůli neshodám partnerů, nešťastnému řešení situace při ztrátě společného bydlení a bohužel také kvůli domácímu násilí,“ vysvětluje Marie Sádlová z Veselíčka. Pokud už žena v azylovém domově skončí, musí zachovávat pravidla - dodržovat domovní řád, spolupracovat s pracovníky domova a důraz je kladen na řádnou péči o děti.

Rozptýlení pro děti v azylovém domě

Ve Veselíčku se dětem odpoledne věnují pracovníci domova. Zaměřují se na rozvoj výtvarných a pracovních dovedností dětí i maminek a podporují je v přípravě na školní vyučování. „Snažíme se také realizovat různé výlety a účastníme se společenských akcí, aby si děti mohly užít radostí, které by jim maminky z důvodu nízkých příjmů nemohly dopřát,“ říká M. Sádlová. Ani v Prachaticích nepřijdou děti zkrátka. Tady jsou pro ně pravidelně pořádány různé akce, např. miniškola, celé České čte dětem, výlety a různé tematické akce.

Cesta za dalším bydlením

Ženy a matky s dětmi mohou v azylových domech žít standardně půl roku. Poté se jim může pobyt v odůvodněných případech prodloužit. Ve Veselíčku mohou být maximálně dva roky, v Prachaticích jeden rok. Pokud se podaří vyřešit větší část jejich problémů během pobytu v Domově, vede jejich další cesta do obecního či nájemního bydlení. Mnohdy se stěhují k bývalým partnerům, na ubytovnu či do dalšího azylového domu.

Pomoc pro azylové domy z Tříkrálové sbírky

Ačkoliv obyvatelé za pobyt v domovech platí, úhrady za ubytování nepokryjí náklady spojené s provozem domů. Hlavním donátorem je v současnosti Jihočeský kraj skrze Individuální projekty. Stále však jsou potřebné peníze na dofinancování provozu. K tomu velkou měrou pomáhají i dary z Tříkrálové sbírky.

Do azylového domu ve Veselíčku připutovalo ze sbírky, do které dárce tradičně přispívají první dny v lednu, přesně 25.117 Kč. Prostředky plánují využít na opravu a obměnu nevyhovujícího vybavení pokojů.

Prachatická Charita má více různých projektů, jejichž provoz je spolufinancován i z darů Tříkrálové sbírky. Část z 203.008 Kč byla či ještě bude využita pro Domov pro matky s dětmi. „Zatím jsme dokoupili vybavení kuchyně a pořídili televizor do společenské místnosti. Plánujeme nákup nové sedací soupravy a stolu do společenské místnosti, potřebujeme nové povlečení, prostěradla, deky a polštáře,“ vypočítává potřeby svého Domova Jana Schwarzová, ředitelka Farní charity Prachatice.

Věrka Michalicová, Lucie Ďurková
a Jana Schwarzová

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Molo Velešín: příměstský tábor pro děti z Velešína

Od 10. 8. do 14. 8. 2015 prožili mladí ve věku 10-14 let příměstský tábor s názvem *Netradiční olympiáda v NZDM Velešín*. Tábor stál 600 Kč, v ceně byl sportovní program plný her, obědy, svačiny, pití, ceny, atd. Tábor se zúčastnilo několik dětí, které bydlí ve Velešíně. Každý den od 7 do 17 hod. pro ně byl připraven program plný her a různého tvůrčího využití. Dále netradiční olympijské disciplíny, jako jsou běh na lyžích, hod čímkoli, překážkové běhy, cyklistická dráha, běh s čísly a mnoho dalších kreativních činností. Součástí tábora byl i výlet na hru Laser Game v Českých Budějovicích, kde jsme si s dětmi užili mnoho legrace a dobře jsme se pobavili. Navštívili jsme také českobudějovickou letní plovárnu. Velmi pěkným zážitkem bylo i přespání v Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež Molo, kde byl pro děti připraven večerní program, hry, občerstvení, karaoke a večerní film. Na dobrou noc nám padaly z nebe hvězdy - co víc jsme si mohli přát! Podle reakcí dětí byl tábor moc super. Všem se líbil a chtějí se jej zúčastnit i příští rok! Některá místa jsou tedy již rezervována...

Pracovníci Charity Kaplice

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

„Obklopení nejrozmanitějšími zvířaty“ aneb rodinné načerpání v Bohuslavicích

Krásné letní dny jsou už za námi, ocitáme se v běhu pracovních i školních povinností, a tak vzpomínka na léto jistě potěší. Bylo kde čerpat sílu a radost pro život z víry v rodině pro další všednodenní nasazení, které je obecně náročné, natož pak při úsilí skloubit do jednoho harmonického celku péči o rodinu, potřeby každého v ní (pochopitelně včetně sebe sama) s požadavky v zaměstnání. Také proto jsme pořádali o prázdninách pravidelný duchovně relaxační pobyt, volba místa padla v letošním roce na osvědčené místo – Bohuslavice, kde jsme byli již podruhé mile přijati. Přinášíme ohlasy účastníků, jsou velice různorodé - tak různé se sešly rodiny na naši akci, a tím větší obohacení jsme pro sebe navzájem znamenali. I podle jazyka poznáte, že nás našla díky oznámení v Proglasu dokonce jedna rodina ostravsko-opavské a brněnské diecéze. Nakonec to nebylo poprvé a taková setkání vždy znovu a znovu rozšiřují obzory...

-dcr-

Pestrá paleta duchovních aktivit je během tohoto perfektně zorganizovaného týdenního pobytu střídána hrami pro děti, výlety do blízkého okolí, tvůrčími dílnami a oddechem. Pro rodiny všeho věku a složení se tak jedná o ideální příležitost, jak se odreagovat od každodenního shonu a povinností. Každý si během týdne pro rodinu přijde na své a má navíc možnost mnohdy složité otázky, které jsou probírány, vstřebat, neboť součástí akce je i hlídání dětí zdarma! Za naši rodinu můžeme jen doporučit a těšíme se na setkání s organizátory a účastníky letošního pobytu v příštím roce! Ať se vám daří!

Mirek Horák s rodinou

Prožili jsme týden v typicky venkovském prostředí uprostřed krásné přírody Vysočiny.

Bylo nás sedm rodin a byli jsme ubytováni na statku v Bohuslavicích. Obklopení nejrozmanitějšími venkovskými zvířaty jsme zde čerpali potravu pro duši i pro tělo.

Dopoledne se manželské páry s P. Gorazdem, karmelitánem z nedalekého Kostelního Vydrří, zamýšlely nad různými duchovními tématy - víra, zlo, odpuštění, svátosti... Děti měly zatím svůj program - tvořily se svými vedoucími na téma Stvoření světa.

Po dobrém obědě a odpočinku následoval odpolední program pro celé rodiny.

Jednou to byla možnost zkusit jízdu na koni, jindy jsme navštívili keramickou dílnu, kde jsme vyzkoušeli malování keramických předmětů. V pátek si rodiny pro sebe navzájem připravily úkoly na šipkovanou. Bylo to zábavné a veselé. Jeden den měla možnost prožít každá rodina podle svých představ – mohli jsme podnikat výlety do okolí...

Taková byla ve zkratce naše báječná dovolená pořádaná Centrem pro rodinu Č. Budějovice. Bylo moc příjemné a povzbudivé strávit volný čas s ostatními křesťanskými rodinami!

Pavla Síčová

Závodí celá rodina...

Spokojení účastníci

Hurá, je tu čas pro odpočinek, pro sebe navzájem v rodině, čas objevovat nová místa naší země. A také čas dovolené na Hospodářském dvoře v Bohuslavicích, tedy čas i poznávat nové rodiny a prožít v tomto společenství chvíle plné duchovních podnětů k osobnímu růstu, zastavení, zamyšlení a vzájemného sdílení. Milými průvodci nám byli P. Gorazd a manželé Poláčkoví, vrcholem setkání byly společné mše sv. No a co naše děti? Hned po příjezdu, kdy jsme se seznamovali, volaly: *My jsme Střelnané, jedna rodina, nuda nechceme, dovolená začíná!* Dle jejich slov nuda žádná nepřišla, díky skvělým „cérkám“ Zdenčí, Dádě a Verči. Společně procházeli den po dni tématem stvořením světa a tvořili plno krásných věcí, zpívali (nejlepší byly ukazovačky), hráli hry - velkým hitem se stalo městečko Palermo. Těmto „cérkám“ i za naše děti moc děkujeme!

Na dovolené přišel čas naplnit společné chví-

le i trochu jinak, např. projíždkou na koních, na kterou se hrnuly všechny děti i maminky. Nebo společným výletem do premonstrátského kláštera v Nové Říši, kam naše rodina pospíchala též kvůli přimluvci sv. Norbertovi, patronu všech těhotných žen. Těšili jsme se každopádně z vlastní malby novoříšské keramiky. Nechybělo ani společné odpoledne jen pro rodinu, mohli jsme je strávit třeba v ZOO, v Aquaparku v Jihlavě nebo přímo v Bohuslavicích na kárách či opět na koni.

Závěr tvořilo společné odpoledne pro hry, bohoslužbu v přírodě, požehnání rodinám od jejich tatínků a večer agapé. Byla to oslava společenství, které jsme tam za týden spolu vytvořili a prožili, moc pěkné!

Nesmím zapomenout ještě na společné večery pro nás rodiče, kdy jsme se mohli vrátit k té-

Pokračování na 15. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Pokračování ze 14. strany.

matu každodenního dopoledního setkání, jako je vztah k Bohu, odpuštění, Eucharistie, svátost manželství a podobně. Díky za ně i za všechny rodiny, které s námi prožily tento týden a my mohli odjíždět obohaceni a posíleni s novou nadějí, že je stále důležité hledat cestu k Bohu, k sobě, k manželovi, ke každému dítěti a každému bližnímu. Poděkování na závěr patří manželům Poláčkovým, kteří tento pobyt připravovali a citlivě a přátelsky nás doprovázeli.

Moc děkuje rodina Šerá ze Střelne

Pozvání k modlitbě za synodu o rodině

I když se možná mnohý řadový věřící cítí jako bezvýznamná ovečka ve společnosti i církevním světě, na jednotlivci záleží. Záleží na vás... tak by se dala parafrázovat výzva papeže Františka k intenzivnějším modlitbám za biskupskou synodu o rodině, která se bude konat ve dnech 4.-25. 10. 2015. Papež během své letní cesty po Latinské Americe znovu nabídl text modlitby, kterou sám napsal, aby „uzrálo pravé duchovní rozlišování, nalezla se konkrétní řešení a poskytla se pomoc v mnoha těžkostech a vážných výzvách, kterým dnes musí rodina čelit“...

Papež František sepsal modlitbu již v loňském roce a znovu ji doporučil během jedné z letošních generálních audiencí těmito slovy: „Prosím vás, abyste tuto modlitbu neopomíjeli. Všichni – papež, kardinálové, biskupové, kněží, řeholníci a řeholnice, věřící laici – všichni jsme povoláni modlit se za synodu. Toho je zapotřebí a nikoli řeči! Vybízím k modlitbě všechny, i ty, kdo se cítí vzdálení anebo už nejsou zvyklí se modlit. Tato modlitba za synodu o rodině je pro dobro všech,“ řekl papež během generální audience ve středu 25. března 2015.

Modlitba za Synodu ke Svaté rodině

Ježíši, Maria a Josefe,
ve vás kontemplujeme nádhru pravé lásky
a na vás se s důvěrou obracíme.

Svatá Nazaretská rodino,
učíš i naše rodiny místy společenství
a večeřadly modlitby,
autentickými školami evangelia
a malými domácími církvemi.

Svatá Nazaretská rodino,
kež se už nikdy v žádné rodině nezažívá
násilí, uzavřenost a rozdělení,
kež každý, kdo byl zraněn a pohoršen,
brzy pozná útěchu a uzdravení.

Svatá Nazaretská rodino,
kež příští biskupská synoda
dokáže ve všech vzkřísit vědomí
posvátného a neporušitelného charakteru rodiny
a její krásy v Božím plánu.

Ježíši, Maria, Josefe,
naslouchejte naši prosbu a vyslyšte ji.

Modlitbu najdete rovněž ke stažení na našich webových stránkách <http://www.dcr.bcb.cz/clanky/Modlitba-za-synodu-o-rodine.html>

„Viděno zralýma očima“

1. 10. slavíme Mezinárodní den seniorů, možná se zdá, že je toto upozornění v zářijovém čísle Setkání poněkud předčasné. Není ovšem nadto vědět některé termíny s předstihem, abychom mohli lépe plánovat.

O seniorech se v poslední době stále víc mluví - aby také ne, když početně tato skupina stále roste. Senioři mají dnes za sebou dlouhá léta života, jistě krásná, jistě mnohdy i těžká, mají šanci vidět vše s moudrým nadhledem, ale ne každému se to daří. V každém případě většinu z nás seniorská léta čekají. Platí čím dál víc, že si musíme vzájemně pomáhat, vzájemně se ptát, co můžeme druhému dát, aby společnost dobře fungovala.

I když si to možná mladší ročníky neuvědomují, senioři jsou pro nás pokladem, a byla by škoda, kdyby nám jejich přínos unikl.

Diecézní centrum pro rodinu ve spolupráci

s Teologickou fakultou JU směřuje k Mezinárodnímu dni seniorů chystanou výstavu fotografií s názvem „Viděno zralýma očima“. Právě 1. října v 16 hod. ji zahájíme vernisáží v 1. patře Teologické fakulty v Kněžské ulici. Tento den znamená i další začátek – nabízí možnost slavnostně zahájit nový běh Univerzity 3. věku, tedy vzdělávání určené pro ty roky života, kdy se člověk může konečně věnovat tomu, co ho zajímá. Někteří z autorů fotografií jsou také absolventy nebo frekventanty Univerzity třetího věku či podobného vzdělávání na jiných fakultách, nebo se dále vzdělávají v oboru fotografie a jejího zpracování na počítači.

Náš článek je nejen připomínkou významného dne, tedy výzvou k zamyšlení; je zároveň i pozvánkou na výstavu zajímavých fotografií, kde můžete vidět svět kolem sebe očima jiných - zraleji a s nadhledem.

-dcr-

Ilustrační foto M. Kácal

DCR připravuje a doporučuje...

Cyklus večerních příprav pro snoubence v podzimním termínu. Příprava obsahuje témata: Biblický základ manželství, efektivní komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita, přijetí dětí, řešení neplodnosti, duchovní rozměr manželství, manželská smlouva a slib. Je možné přihlásit se na <http://www.dcr.bcb.cz/udalosti/Podzimni-kurz-pripravy-na-manzelstvi.html>

„Viděno zralýma očima“ - výstava prací fotografů-seniorů v říjnu s vernisáží o Mezinárodním dni seniorů dne 1. 10. 2015 v 16 hod. v 1. patře Teologické fakulty JU v Kněžské ul. v Českých Budějovicích. Sledujte podrobnosti na webových stránkách.

Modlitba pro lidi v obtížných situacích a nejen pro ně je nabídnuta ve společném setkání před oltářem s kytarou ve středu 7. 10. od 18 hod. v kostele Obětování Panny Marie na Piaristickém nám. v Českých Budějovicích. Setkání by se mělo konat každou 1. středu v měsíci v tento čas, vzniklo jako odpověď na potřeby těch, kdo nemohou z nějakého důvodu chodit ke svátostem (smíření a přijímání), případně jsou v těžké životní situaci. Nic nebrání tomu, aby se účastnili i lidé, kterým taková modlitba chybí, kteří hledají místo ztišení a přijetí... Podrobnější informace najdete na

<http://www.dcr.bcb.cz>

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Rozhovor s P. Jozefem Gumenickým

Od července máme na DCM a DCŽM Ktiš nového ředitele. Položili jsme mu pár otázek.

Představil by ses nám a řekl něco o sobě?

Jmenuji se Jozef Gumenický, je mi 36 let a knězem českoobudějovické diecéze jsem byl vysvěcen před dvěma roky. Pocházím z východního Slovenska z obce Dlhé nad Cirochou. Jsem nejmladší ze tří bratří, ale jeden z nás je již skoro deset let na věčnosti. Vystudoval jsem Filosofickou fakultu v Ružomberoku a několik let jsem působil jako učitel slovenštiny a dějepisu na Gymnáziu v Humenném. Za zkušenosti ze školství a s mladými lidmi jsem nesmírně vděčný a jsem rád, že v této práci mohu pokračovat i jako kněz. Na kněžství jsem se připravoval v Arcibiskupském semináři v Praze a teologii studoval na Katolické teologické fakultě UK. **Jaká je Tvá nynější pozice, co máš všechno na starosti?**

Byl jsem otcem biskupem jmenován diecézním referentem pro pastorační práci a v rámci této pozice bych měl metodicky koordinovat práci našich tří pastoračních středisk – pro rodiny, katechety a mládež. Zároveň jsem se stal ředitelem Diecézního centra pro mládež a Diecézního centra života mládeže na Ktiši. Do této úlohy nastupuji po otci Romanovi Dvořákovi, který přijal od otce biskupa jiné důležité pověření.

Co si myslíš, že je pro dnešní práci s mládeží důležité, a jak se na ni těšíš?

Je důležité dát do ní srdce a brát ji naplno, dát se celý k dispozici, do služby. Myslím, že práce s mládeží vyžaduje i určité schopnosti – pedagogické, organizační, spirituální... Osobně vnímám, že velmi důležitou složkou této služby je osobní modlitba za mladé a osobní doprovázení, být ochotný k naslouchání, třeba i o půlnoci. Na práci se těším a jsem rád, že jde o práci týmovou, že na ni nejsem sám. Více se obávám složky koordinační, kde budu muset nabírat nové zkušenosti a asi se nevyhnu chybám.

Co pro Tebe znamená dar kněžství?

Nezasloužený dar od Pána a skutečně hluboké naplnění života.

Co bys přál každému člověku?

Vědomí, že není sám. Že má kolem sebe lidi, kteří ho mají rádi takového, jaký je. A vědomí, že mu je nablízku náš dobrý Bůh, který s ním nikdy nepřestane počítat.

Děkujeme za rozhovor.

Plnou verzi si můžete přečíst na našem webu www.dcm.bcb.cz. Marie Němcová, DCM

Léto na Ktiši

Léto na Ktiši je vskutku pestrébarevné. Z pohledu týma by se mohlo zdát, že je to jen mnoho parných dní plných práce, vaření, řevu děcek, příprav programů, nekonečných večerních porad a hromady prádla po neustále se střídajících turnusech. Avšak prázdniny na Ktiši byly především plné táborových dobrodružství, radostného dětského hláholu i rodičů starajících se o jejich bezpečí při prozkoumávání okolí. Nechybělo ani nadšení mladých lidí, kteří přijeli na Ktiš za svými vrstevníky, aby tak společně udělali další krůček ve svém hledání života víry.

Možná bych si prázdniny nikdy nenaplánovala takto, ale teď vím, že to byl čas poznávání nových a krásných lidí. Viděla jsem mladé, kteří se neostýchali obětovat svůj volný čas, aby se zapojili do příprav a průběhu táborů či enter-campu. Velikou radostí bylo sledovat nespočet rozličných rodin, které vynaložily úsilí při snaze ukázat dětem svět plný her a pohádkových příběhů, ale také svět plný Boží přítomnosti.

Střípek po střípku se vytvořila mozaika prázdninových zážitků, která by vystačila na celovečerní film a navíc s nadějí, že těmito prázdninami neskončí.

Jana Kurková

Týden v Taizé – týden radosti, jednoduchosti a milosrdenství

Poslední týden v srpnu navštívila skupina mladých z českoobudějovické diecéze křesťanskou ekumenickou komunitu ve francouzském Taizé. Zde se již 75 let schází lidé, aby prohlubovali svůj vztah k Bohu a mohli se sdílet s ostatními. Komunitu tvoří zhruba 100 bratří různých národností i křesťanských denominací, od katolíků přes evangelíky až po pravoslavné. A to je vlastně to podstatné, ukázat a zažít, že přes všechny rozdíly nás spojuje vztah k Bohu.

Prostřednictvím následujících řádků bych se s vámi ráda podělila o něco z toho, co pro mě tento týden znamenal. Nejde mi ani tak o to dokonale tu vystihnout, jak život v Taizé funguje, na internetu je koneckonců informací dostatek. Jsem ale tak plná prožitých radostí, že si ji nemohu nechat pro sebe a chtěla bych ji šířit dál. Tak jako se při večerní modlitbě s každou další zapálenou svíčkou šíří světlo, aby prozářilo potměný kostel, srdce komunity v Taizé.

Mé zážitky se dají vystihnout třemi slovy, která bratr Alois, přestavený komunity, zvolil jako klíčová pro následující tři roky: *radost – jednoduchost – milosrdenství*. Je to radost ze vzájemnosti, jiné a lepší, než v jakou jsme si ve všed-

ních dnech zvykli doufat. Lidé si pomáhají, aniž by se znali, ochotně se podělí o svůj životní příběh ve frontě na jídlo... Je to vzájemnost společných modliteb, během nichž se 2000 lidí (a to byl prý na letní poměry slabší týden) ponoří do ticha, aby vzápětí od srdce zpívali v jazyce, v němž by normálně sotva dokázali říct „děkuji“. Je to radost z rozmanitosti kultur, názorů, postojů, životních stylů, které sjednocuje společná liturgie a touha přiblížit se Bohu. Je to radost z krásy jednoduchých modliteb a písní. Má překvapení nevycházela jen ze seznámení s cizinci. Ačkoliv celá naše výprava pocházela z jedné diecéze, občas prostě musíte vyjet z té své každodennosti, abyste mohli skutečně poznat lidi kolem sebe, které jinak míváte...

Jednoduchost jsem kromě mnoha praktických aspektů, jako je zapojení se všech přítomných do chodu komunity, prožila i jedním zcela nečekaným způsobem. Jako křesťané jsme součástí západní společnosti a tak nějak automaticky jsme přejali její snahu vše vyargumentovat, přebít druhého lepšími fakty a zdůvodněním.

Pokračování na 17. straně.

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

Pokračování z 16. strany.

Tak se často snažíme ospravedlnit i naši víru. Nezřídka nás k takovému postoji nutí naše okolí. Taizé je život, společenství, které člověku ukáže, jak funguje křesťanství v praxi. Že jsou křesťané ochotní, tolerantní, otevření, ale přitom akční, hraví, upravení, jaksí na druhou stranu i lidé tohoto světa, ne bezbarvé vykopávky, které se sepnutými rukama nečinně přihlížejí okolnímu světu. Moc bych přála svým hledajícím přátelům, aby tohle mohli zažít.

Milosrdenství se v Taizé hojně projevuje tím, že lidé se snaží druhé nesoudit a nedávají si navzájem jednoduché rady. Mluví o svých selháních, aby druzí unesli ta svá. Prožívají víru velmi lidsky; nesnaží se ukázovat, jak se správně modlit, ale společně vytváří prostor, kde lze modlitbu ve svobodě objevovat. Když se vám nechce zpívat, mlčíte, když si uprostřed modlitby vzpomene na nějaký úryvek z Bible, tak ji prostě otevřete a čtete, a nikdo se necítí dotčen. Také se může stát, že objevíte milosrdného Samaritána v někom, kdo vám byl sice nesympatický, ale zastavil se, když jste potřebovali pomoc.

Mrzí mě, že se v naší ani v sousední diecézi nepřihlásilo víc lidí, abychom naplnili plánovaný autobus. Chápu, že duchovních akcí je zvlášť v létě více a že tamní způsob prožívání víry nesedí každému. Přesto si myslím, že kdyby lidé tušili, jaká obdarování v Taizé mohou dostat, jezdila by tam z Čech pravidelná linka. Jsem sice zelenáč, který sdílí dojmy své první návštěvy, ale myslím, že i tak už chápu, proč to tam lidi táhne stále znovu. Jako Angličanku, kterou jsem poznala v koutku ztrát a nálezů. Letos přijela po šestatřicáté a rozhodně není sama!

Jeden kamarád, kterého jsem díky Taizé poznala, mi řekl: „*Můžeš spoustu přecítit a slyšet, ale skutečně věci pochopíš, až když je prožiješ na vlastní kůži. Jen tak jde předat zkušenost.*“ Proto bych vás, kteří jste dočetli až sem, chtěla povzbudit, abyste našli odvahu vykročit, nechat za sebou všechno, co třeba o Taizé znáte z vyprávění a přijeli si to vyzkoušet!

ZVEME

Víkend pro „cetileté“

2.- 4. 10. 2015, DCŽM Ktiš

Animátorský kurz (1. víkend)

9.-11. 10. 2015, DCŽM Ktiš

Podzimní prázdniny

29.10. -1.11. 2015., DCŽM Ktiš

Pozvánka na nový Animátorský kurz

Od října začínáme v diecézi další cyklus Animátorského kurzu. Jde o dvouletý kurz určený mladým lidem (15-28 let), kteří nechtějí žít pouze pro sebe, ale naopak touží spoluvytvářet své farnosti a chtějí stále obnovovat svůj vztah k Bohu. Součástí kurzu jsou tématické semináře z oblasti teologie, psychologie, animace her, liturgie, pedagogiky atd. **Více informací a přihlášky na www.dcm.bcb.cz**

Když v r. 1976 Taizé navštívil Jan Pavel II., řekl zakladateli komunity bratru Rogerovi, že vybu-
doval studnu, kam mohou lidé přicházet čerpat,
aby se pak mohli vrátit do svých životů. Když se
teď za uplynulým týdnem ohlížím a nechávám
doznít jeho intenzivní chuť, velmi si přeju, aby

to pro můj život byla pořádně hluboká studna
a já nebyla líná pravidelně chodit pro vodu. Mé
poděkování patří Diecéznímu středisku mláde-
že při českobudějovickém biskupství za naplá-
nování a organizaci této přínosné poutě.

Markéta Filipová

ENTER 2015

Již sedmým rokem mladí z celé českobudějovické diecéze míří v letních prázdninách na DCŽM Ktiš, neboť se zde pro ně koná tábor s názvem ENTER. Je zaměřen na prohloubení duchovního života s Bohem. Mladí lidé zde mají možnost rozvíjet se a růst ve všech třech rovinách lidské bytosti, fyzické, psychické i duchovní.

První týden je vždy uzpůsoben pro mladé ve věku od 13 do 15 let s názvem Enter junior a za ním následuje Enter camp pro věkovou kategorii 16 až 23 let. Letošní Entery byly zaměřeny na téma „Povolání k životu v plnosti“. Do tohoto tématu jsme postupně vstupovali každodenními katechezemi, následnou reflexí a prohloubením myšlenek s patrony a starci v kmenech. Na programu týdne nechyběly ani nejrůznější scénky, výlety, sporty, diskuze, kreativní skupinky, svědectví, aktivity, hry a modlitby, které pomáhaly téma lépe uchopit a zpracovat.

Hlavním cílem tohoto setkání je vždy zakusit a prožít Boží lásku ke mně, to, že já osobně jsem Bohem milovaný a povoláný k životu v plnosti. Přijmout skutečnost, že nejsme schopni toto povolání z vlastních sil žít a přijmout náš stav hříšnosti, zároveň potřebu Ježíše, našeho Spasitele. Prožívat svou víru a radost z ní ve společenství dalších mladých lidí a celé církve. Každý den je s možností účasti na mši svaté, během týdne byla také možnost přijetí svátosti smíření u kaplanů pro mládež z naší diecéze, kterých zde byla přítomna většina.

Letošní setkání jsme prožili v pokoji a v radosti a bylo pro mnohé novým impulzem a povzbuzením žít svůj křesťanský život v plnosti, každý den s Pánem.

Marie Němcová

Zprávy z PMD

Nové číslo Misijního zpravodaje

18. číslo informačního časopisu Papežských misijních děl nabízí aktualitu a dopisy z misii, ohlédnutí za návštěvou papeže Františka na Srí Lance a Filipínách, rozhovor s novým národním ředitelem PMD v ČR, vzpomínku na 13. Misijní pouť ve Vranově n. Dyjí, informaci o nových misijních materiálech, biblické zamyšlení a pozvánky na plánované aktivity. Přináší i historický pohled na misie ve středu rovníkové Afriky z r. 1912. Nechybí poselství a informace k letošní Misijní neděli, která připadá na 18. října 2015. Ať se vám líbí! K dostání v kanceláři PMD.

Národní rada Papežských misijních děl

V termínu 7.-9. 9. 2015 se v sídle Národní kanceláře Papežských misijních děl (PMD) ve Špindlerově Mlýně uskutečnilo 28. pracovní jednání Národní rady PMD. Přítomní diecézní ředitelé PMD hodnotili misijní činnost ve světeřných oblastech za uplynulý půlrok. Na programu byly aktuální projekty, kterými PMD v České republice podporují misie ve světě a plánování činnosti na r. 2016 ve čtyřech odvětvích PMD – Papežském misijním díle dětí, Misijním díle sv. Petra apoštola a s ním spojené celosvětové pomoci bohoslovcům v misijních zemích, Papežském misijním díle šíření víry a Misijní unií. Program doprovázely společné modlitby a mše svaté.

Kalendář Filipíny 2016

Neváhejte a objednejte si další ze série oblíbených misijních kalendářů, který tentokrát pojedná o Filipínách. Kalendář, který právě vychází, nabízí kompletní kalendář, 12 pohlednic s citáty, záběry a aktuální informace z nedávné misijní cesty. Podívejte se s námi na Filipíny, kde žije na 7107 ostrovech více než 106 milionů obyvatel, jejichž průměrný věk nedosahuje 24 let.

Kalendářík z misí 2016 - Filipíny

Poslouží jako 13 záložek do knihy nebo malý společník na stěnu či stůl. Prostřednictvím unikátních fotografií s citáty bl. Matky Terezy ilustruje život na Filipínách, informuje, jak pomoci chudým a podpořit papežské misie. Navazuje na předchozí sérii kalendářů, může být i hezkým dárkem.

Klokotská misijní cesta

V sobotu 29. 8. bylo možné navštívit najednou hned dvě exotické země. O svém dobrovolnickém pobytu přijely popovídat hned dvě dobrovolnice ze salesiánského projektu Cagliero. A tak mohla Olga Švecová vyprávět o svém ročním vyučování dětí v Jihoafrické republice, rozdílných zvyklostech i utečeneckém táboře „za zdí“. Děti s bříškou napanými misijním obědem, propojujícím JAR a Indii, Stáňa, dobrovolnice z Indie, trochu provětrala, a o Indii musely vypátrat informace či zahrát scénky.

Na začátku a na konci dne naši skupinu doprovázel svým povoláním velmi povolaný člověk, a to P. Mariusz, který společný den zakončil farní mší svatou s misijním nábojem.

Děti se doslova vytáhly krásnými přímluvami i hudebním doprovodem. Netušili jsme, jaký poklad v sobě celý den ukrývaly. Těšíme se zase příště!

Mgr. Hana Koukalová,
diecézní ředitelka Papežských misijních děl

Zleva: P. Wirth, P. Vácha, P. Koutský

Přednáška Marka Orko Váchy

V rámci žehnání nového environmentálního centra Proud v Horažďovicích, které spadá pod místní Dům dětí a mládeže a snaží se tvůrčím způsobem rozvíjet děti přírodovědným a ekologickým směrem, se zde konala přednáška kněze a biologa Marka Orko Váchy. Jeho téma bylo příhodné: mosty mezi přírodou, vírou a vzděláním.

Přednáška byla skvělá jak po stránce obsahové, tak formální. P. Vácha rozvedl přítomnost Boha v přírodě i dějinách a vyrovnával se s mnohými kritiky 20. století, kteří zazlívali křesťanství současné ničení přírody. Uvedl příklad: křesťanství prý apeluje pouze na spásu duše a opomíjí vše ostatní včetně přírody... K tomu P. Vácha uvedl

antitezi, že Bůh stvořil člověka a dal mu stvořenou přírodu na zodpovědnost. Vše pak dokladoval citacemi z Písma sv. Také poukázal na právě zveřejněnou encykliku „Laudato si“, která je unikátní už jen tím, že se na ní podílely velice rozdílné osobnosti - patriarcha Východní církve, německý ateista a odbornice z jiné kulturní oblasti.

Marek O. Vácha citoval slova papeže Františka - jak můžeme být zdraví, když žijeme v rozbitých vztazích a poničené přírodě... Nemůžeme, protože Pán vše stvořil jako propojený organizmus. Celou akci také zaštitoval P. Petr Koutský a osobní známý ředitele DDM P. Jan Wirth.

Jiřina Panušková

JABOK – Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

CENTRUM DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ NABÍZÍ:

Kvalifikační kurz Pracovník v sociálních službách (200 hod., z toho 50 hod. praxe)

- ve variantě dálkový: 14. 10. 2015 - 1. 6. 2016 (středy a soboty)
- nebo intenzivní 2.-30. 11. 2015 (pracovní dny)

Kurzy dalšího vzdělávání pro pedagogické pracovníky, sociální pracovníky ale i pro zájemce z řad veřejnosti:

- **Grantování – projektový management** (24 hod. výuka + 24 hod. samostatná práce s vedením lektora, 9. 9. - 25. 11. 2015, středy večer)
- **Etika a etická výchova pro výuku na ZŠ** (7 hod., 18. 9. 2015)
- **Úvod do zahradní terapie** (8 hod., 22. 9. 2015)
- **Reminiscence - využití vzpomínek při práci se seniory** (7 hod., 3. 10. 2015)
- **Specifické přístupy k osobám s mentálním postižením** (16 hod., 9. a 10. 10. 2015)
- **Základy mediace pro sociální pracovníky** (7 hod., 16. 10. 2015)

- **Muzikoterapie pro celostní rozvoj** (24 hod., 17. 10. - 5. 12. 2015, 4x sobota)
- **Hodnocení situace dítěte a rodiny** (8 hod., 22. 10. 2015)
- **Křesťanské kořeny v evropské kultuře** (6 hod., 24. 10. 2015)
- **Metody psychohygieny pro sebezdraví a praxi** (16 hod., 9. a 10. 11. 2015)
- **Základy křesťanské etiky a mravnosti** (14 hod., 14. 11. a 12. 12. 2015)

• **Práce s vinou a smířením v pomáhajících profesích** (14 hod., 19. a 20. 11. 2015)

Nabízíme též jazykové kurzy – angličtina, němčina, ruština.

Dále jednoletý **Přípravný kurz pro studium na VŠ a VOŠ** humanitního a sociálního zaměření (29. 9. 2015 - 31. 5. 2016)

KOMPLETNÍ PŘEHLED NAŠICH KURZŮ A BLÍŽŠÍ INFORMACE NALEZNETE NA WWW.JABOK.CZ v sekci „kurzy CDV“, kde je možné se i přihlásit. Info též na tel.: 603 330 793 (Petra Adámková).

Spojenými hlasy na pomoc Africe

„Proč nás Bůh opustil?“ znělo před 50 lety z úst lidí kmene Bangwa v africkém Kamerunu, kde kvůli epidemii spavé nemoci dosahovala kojenecká úmrtnost 90 %. Místní biskup proto oslovil Chiaru Lubichovou, zakladatelku Hnutí fokoláre, která neváhala s pomocí.

Pomoci se neostýchali ani návštěvníci *Koncertu duchovní hudby pro Afriku*, jenž se uskutečnil 13. června 2015 ve Zlaté Koruně. Při této příležitosti se představily tři sbory (Chrámový sbor Český Krumlov, Sbor sv. Anny Černice, dětský Pěvecký sbor Zvonky-ZUŠ Fr. Pišingera Trhové Sviny), které spojuje osoba sbormistra Jiřího Balka. Ten tak pod svou taktovkou sdružuje více než 80 zpěváků! Orchestrální doprovod sboru zajistil Krumlovský Komorní Orchestr a hosté, slovem provázal Petr Kronika.

Po horečnatých přípravách následovalo napjaté očekávání, zda se podaří pro africkou vesnici Fontem vybrat příspěvek na opravu auta. Od r. 2000 zde totiž působí jako misionář brněnský rodák, kněz MUDr. František Slavíček. Lidé z Hnutí Fokoláre za 50 let svého působení vybudovali v kamerunské vesnici nemocnici, vodní elektrárnu, školy i potřebnou infrastrukturu. Výsledkem jejich práce bylo snížení dětské úmrtnosti na 2 %, zlepšila se jak sociální situace, tak mezilidské vztahy, zvýšila se vzdělanost, na minimum klesla kriminalita. P. Slavíček se ve své práci snaží upřednostňovat to, co slouží celé komunitě – stavbu školy, vodovodu, kostela – proto se spojení jihočeští zpěváci rozhodli pro další pomoc tomuto vzdálenému kmeni.

Koncert uvedl radostný velikonoční hymnus Regina coeli laetare, pocházející ze západočeského Nepomuku. Sbormistr Jiří Balek tak dostal svému závazku každoročně uvést zcela novou skladbu, objevenou na některé ze starých far. Sbor sv. Anny z nedaleké Černice provedl středověký katalánský zpěv Santa Maria či Gaude Virgo Maria, pocházející z Čech 16. století. Dětské hlásky se ozývaly v barokní Delfinské mši nalezené Martinem Horynou v bechyňském klášteře. První větu z Koncertu pro dvoje housle a orchestr Antonia Vivaldiho stylově zahrál českokrumlovský orchestr Kakao, první dvě věty Händelovy Sonáty D-dur procítěně přednesl teprve čtrnáctiletý žák trhosvinenské ZUŠ

Bohumil Bondarenko.

Koncert vyvrcholil monumentálním Gloria Antonia Vivaldiho, při němž spojilo síly téměř sto přítomných zpěváků a hudebníků.

Z dlouhotrvajícího finálního aplausu bylo možné odpozorovat, že nadšení pro duchovní hudbu se přeneslo z účinkujících na posluchače.

Díky vysokému počtu návštěvníků, který dosáhl dvou stovek, se podařilo vybrat téměř 13.000 Kč, které byly poslány do kamerunského Fontem.

Pokud jste červnový koncert nemohli navštívit, nemusíte zoufat. Jeho komornější provedení se bude opakovat 20. září 2015 na Dobré Vodě u Českých Budějovic.

Markéta Králová

Patrocinium kostela Panny Marie Těšitelky na Dobré Vodě u Nových Hradů

V neděli 16. srpna 2015 sloužil českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil slavnou mši sv. k úctě Nanebevzetí Panny Marie v opraveném kostele na Dobré Vodě u N. Hradů. V kázání mj. pronesl:

„Život Marie je inspirován a formován z moci a síly Ducha svatého. Není to spontánní rozhodnutí ani projev její vlastní vůle. Tato nově započatá cesta už nebude mít svůj konec, potrvá po celý její život a bude mít nejrůznější etapy. Setká se s mnoha lidmi, počínaje sv. Alžbětou a Zachariášem, jak nám to připomíná i dnešní Evangelium.

(...) Obdarování Panny Marie vyžadovalo její svobodnou odpověď, aby se mohla rozhodnout a vydat se na cestu. Toto putování bylo na konci Mariina života zakončeno jejím nanebevzetím a spoluprožíváním slávy svého Syna. V tomto velikém tajemství spásy se odráží i naše budoucí sláva.

Maria nás přešla do nebeské slávy a tím se pro nás stává velkou nadějí. Realita našeho pozemského života, která pomíjí, nás postupně vede k očekávání věčnosti. Odpověď, kterou všichni hledáme, nalézáme u Panny Marie, v jejímž životě se toto veliké tajemství spásy už zrealizovalo a bylo nám zjeveno.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie nám chce

připomenout, že jsme byli povoláni k tomu, abychom žili navěky. Cílem našeho života není prázdnota, a tma, ale světlo a láska, která je silnější než smrt. Dnešní liturgie nás vede k jistotě víry, že jsme byli stvořeni pro nebe.

(...) Dnes si připomínáme především cíl Ma-

riina pozemského putování. Své oči upíráme do nebeské slávy. Víra nám říká, že Mariina existence byla už od jejího počátku zahrnuta milostí nebeského Otce, která ji předcházela a podporovala, když byla postupně utkávána v lůně své matky sv. Anny. Byla už plná milosti, tak to zvěstoval archanděl Gabriel při svém setkání s Marií v Nazaretu.

(...) Žádná lidská bytost si nemůže za své skutky zasloužit jako prémii věčný život. Může být pouze přijat jako nezasloužený dar svobodného rozhodnutí milujícího Boha.

Plnost tohoto daru se dnes naplňuje v Panně Marii tím, že spočívá s živým tělem i duší v Boží přítomnosti. Pro nás je tento horizont věčného života ještě daleko a příliš vysoko, ale má své kořeny v tajemství nekonečné lásky Boží, ke které můžeme i my upírat svoji naději. Bůh se nás na nic neptá na začátku našeho života ani na jeho konci, ale bude se nás ptát během našeho života a čeká na naši odpověď jako čekal na odpověď Panny Marie. (...) Dnešní slavnost nám chce připomenout i to, že Mariin život a život každého křesťana je cestou, která není bez cíle, protože máme směr, kterým můžeme putovat. Tím cílem je pro každého z nás věčný život, který nikdy nekončí.“

Foto: Rodina Panny Marie

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

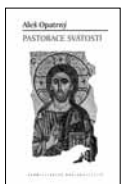
Brian Draper - Duchovní inteligence

Také Vás překvapil termín „duchovní inteligence“? Autorovi jde o to, abychom vzali na vědomí svou nezdídku zakrnělou duchovní dimenzí. Snaží se nás vyburcovat z polospánku pouhé „fungování“ a pozvat na cestu proměny. On sám sice vychází z křesťanské perspektivy, ale záměrně ji zde neaplikuje do důsledků, jde mu o mnohem primitivnější úroveň: burcuje čtenáře, aby začal hledat „širší rámec“ svého života, aby se otevřel hledání životní moudrosti. *brož., 224 s., 299 Kč*

Aleš Opatrný - Pastorec svátostí

Svátosti jsou podstatným projevem života církve. Jsou rovněž zakusitelným projevem lásky Ježíše Krista. Druhý vatikánský koncil i teologie zdůrazňuje jejich význam pro život z víry, proto je třeba nahlížet tyto velké skutečnosti z různých stran. K tomu má dopomoci tato knížka, opírající se zejména o texty koncilu a Katechismu katolické církve. *brož., 159 s., 219 Kč*

Jerzy Zieliński - Krize očima víry

V knize najdeme čtrnáct přednášek, osvětlujících krizi z hlediska víry. Publikace byla zamýšlena jako sedmidenní exercicie, které si lze udělat také soukromě a uvažovat při nich o důležitých otázkách: Co je to krize? Proč přichází? Existuje v ní naděje? Jak krizi prožívat? Jak objevit její hodnotu? *brož., 120 s., 159 Kč*

Jan Godfreyová, il. Honor Ayresová - Noc plná hvězd

Knížka s vánočním příběhem pro malé čtenáře, vhodná už od 3 let s krásnými celostránkovými ilustracemi. Při čtení si děti mohou procvičit počítání. Jedna, dvě, tři, čtyři, ... deset oveček šlo jedné hvězdné noci přes kopec nedaleko Betléma. Tam uviděly anděla, který přinesl radostnou zprávu o dítěti v jeslích, o dítěti jménem Ježíš. *váz., 17 str., 159 Kč*

www.ikarmel.cz

1. SOBOTA NA KLOKOTECH
s P. Janem Doležalem, píseckým vikářem

3. října 2015

16.00 - modlitba Klokotských hodinek

16.30 - růženec a svátost smíření

17.00 - mše svatá

Poté: svátostné požehnání,
pouť ke kapli Dobrá Voda

Řík. Tábor-Klokoty

Staroklokotská 1, 390 03 Tábor

tel. 381 232 584, klokotyomi@volny.cz

www.klokoty.cz, www.oblati.cz

Střípek z letního Mouřence

Skryté, trochu tajuplné a vzácné místo setkání, tak by šlo charakterizovat šumavský kostelík sv. Mořice – Mouřenec nad Annínem, který se snaží veřejnosti již 4. rokem otvírat rodák Lukáš Milota. Letošní léto bylo opravdu velmi nabitě. V červnu zde vystoupila zpěvačka Lenka Filipová, aby (spolu s květnovou česko-německou mší sv.) zahájila sezonu. Bylo úplně plno. Benefičně vystupoval také velký žihelský smíšený sbor, který navštěvuje kostel v době adventní. Já jsem animovala dvě dětská odpoledne určená hlavně pro ty, kteří přijedou do kraje na rodinnou dovolenou.

Ráda bych však čtenářům připomněla odpoledne věnované „kapličkářům“, těm, kteří se ve volném čase věnují opravě nebo stavbě šumavských kapliček. Povídání se prolínalo s plzeňskou kapelou Jen Tet. Vzácnou návštěvou byla spisovatelka Marie Malá. Vyprávěla o svém dětství v zaniklých Paštích. Obyvatelé byli po válce odsunuti a obec zanikla. Domy rozebrali lidé z okolí na stavbu svých domů. Všichni byli překvapení číslem 2000 - víc než tolik lidí odhadem v Paštích žilo.

Jednu z kapliček opravil, spíš téměř znovu vystavěl, Pavel Bečvář. Jeho kamarádka přečetla knihu této spisovatelky, spojila se s ní a za čas byla kaplička na světě. Na základě prožité zkušenosti a radosti založili sdružení *Šumavské cesty*, které se snaží o oživení života v okolí Dobré Vody, kde je známý skleněný oltář Vladěny Tesařové a kostel sv. Vintíře. Letos také pořádali *Aktivní léto na Dobré Vodě* u příležitosti poustevníka vyročí.

Druhým hostem byl známý stavitel kapliček Čenda Šebesta, který jich opravil už pět, mj. také na Předních Paštích. Jeho vyprávění bylo napínavé a přesvědčivé svědectví o Božím působení. Téměř rok vyřizoval různá povolení, aby se stavbou mohl začít. Když se mu papíry sešly, zjistil, že nemá dost peněz. Radil se s paní Malou, jak pokračovat. Dali zprávu do sušických novin i k zchátralé kapli. Téměř okamžitě volal pekař Karel Rendl, kolik že by potřeboval, a za dva dny byly peníze na účtu.

„Šel jsem mu do pekařství poděkovat a on, že by se rád na opravě podílel. Nedokázal jsem si představit, co tím myslí,“ vyprávěl Č. Šebesta. „Byl podzim, tak jsem to nechal být. Na jaře, když jsem s opravou začal, mi pan Rendl volal, že by rád pomohl. Má k tomuto místu osobní vztah. Pak pokaždé přijel s nákladákem, dvěma zaměstnanci (nebo kamarády) a bednou koláčků. Tak rychle jsem žádnou kapli neopravil...“

Na závěr odpoledne ještě vystoupil Václav Sklenář ze *Sdružení Karla Klostermanna*, který se podílel na obnovení procesí mezi Hauswaldskou kaplí a Srním, resp. na česko-německých setkáních zde. Přítelkyně Marie Malé předala velké růžence, které našla na půdě po babičce, jako dary pro tato poutní místa. Jeden dostal i Mouřenec.

Děkuji za krásné odpoledne. A děkuji všem účastníkům kulturního a náboženského léta na Mouřenci. My, co věnujeme svůj čas nezištné práci pro druhé, jsme rádi, když se lidé zúčastní, neb je to jediné ocenění naší práce!

Jiřina Panušková

První srpnová sobota na Klokotech

1. srpna, první srpnovou sobotu, byl hostem na Klokotech otec Jan Hamberger ze Soběslavi. Ve své promluvě se zabýval tématem víry. Skutečná víra je vztah, vztah mezi námi a Pánem. Je založena na jeho veliké nezištné lásce. Víra jako každý vztah vyžaduje komunikaci, otevřenost. Jako každý vztah musí být živá, musí se vyvíjet. Není dobré se uzavírat do sebe, ale je třeba otevřít své srdce nezištné lásce našeho Pána. Jeho láska k nám přichází jako veliký dar. Boží lásku si nelze zasloužit, nelze si ji koupit. Lze jí s radostí přijímat a dále ji pěstovat.

Pí Kadeřábková

PERSONALIA

UKONČENÍ KNĚŽSKÉ SLUŽBY V DIECÉZI

P. Mgr. Miroslav Jindřich Zdík Jordánek, OPraem. byl na žádost svého řeholního představeného k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu excurrento administrátora farností Chyšky a Nadějkov, vikariát Písek.

P. Robert Serafín Beníček, OFMCap. byl na žádost svého řeholního představeného k 31. 7. 2015 odvolán z úřadu rektora klášterního kostela sv. Felixe z Cantalice v Sušici.

Upřímně oběma děkujeme za jejich kněžskou službu v českobudějovické diecézi a přejeme hojně Boží požehnání pro další působení dle dispozic řeholních představených.

USTANOVENÍ

R. D. PhDr. Mgr. Vladimír Tetthal, kněz česko-budějovické diecéze, dosud působící v olomoucké arcidiecézi, byl diecézním biskupem brněnským od 1. 7. 2015 na dobu tří let ustanoven administrátorem farnosti Střelice u Brna, děkanství rosické.

R. D. Mag. theol. Stanislav Brožka byl k 31. 8. 2015 odvolán z funkce farního vikáře farnosti Děkanství u kostela sv. Mikuláše České Budějovice, vikariát České Budějovice-město, a odsud spravovaných farností, a od 1. 9. 2015 byl ustanoven výpomocným duchovním farnosti Děkanství u kostela sv. Mikuláše České Budějovice, vikariát České Budějovice-město.

R. D. Mgr. Michal Pulec byl od 1. 8. 2015 ustanoven okrskovým vikářem tábořského vikariátu. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. ThLic. Jiří Kryštof Javůrek, OFMCap. byl od 1. 8. 2015 ustanoven rektorem klášterního kostela sv. Felixe z Cantalice v Sušici.

P. Vladimír Jan Evagelista Hladík, OFMCap. obdržel od 1. 8. 2015 pověření k trvalému udílení svátosti smíření po dobu pobytu v česko-budějovické diecézi.

P. Mgr. Mikuláš Selvek, OPraem. byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu excurrento administrátora farnosti Hodušín a administrátora in spiritualibus farnosti Jistebnice, vikariát Tábor, a od 1. 9. 2015 byl ustanoven excurrento administrátorem farností Jistebnice a Nadějkov, vše vikariát Tábor. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

Mgr. Jana Ryjáčková byla k 31. 8. 2015 odvolána z úřadu administrátora in materialibus farností Jistebnice, vikariát Tábor, a od 1. 9. 2015 byla ustanovena pastorační asistentkou ve farnostech Tábor-Klokoty a Jistebnice, vše vikariát Tábor.

P. Mgr. František Hemala byl od 1. 9. 2015 ustanoven excurrento administrátorem farností Orlík nad Vltavou, vikariát Písek. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Jindřich Jan Nep. Löffelmann, OPraem. byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu excurrento administrátora farností Orlík n. Vlt., vikariát Písek, a od 1. 9. 2015 byl ustanoven excurrento administrátorem farností Hodušín, vikariát Tábor. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Zdeněk Pius Vágnér, OPraem. byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farností Chrástany, vikariát České Budějovice-venkov, a od 1. 9. 2015 byl ustanoven excurrento administrátorem farností Chyšky, vi-

kariát Písek. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Karel Vrba byl od 1. 9. 2015 ustanoven excurrento administrátorem farností Albrechtice nad Vltavou, vikariát Písek. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Marek Antoni Donnerstag, Th.D. byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farností Albrechtice nad Vltavou, vikariát Písek, a od 1. 9. 2015 byl ustanoven excurrento administrátorem farností Chrástany, vikariát České Budějovice-venkov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

Karel Sádlo, trvalý jáhen, byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farností Albrechtice n. Vlt., vikariát Písek, a Chrástany, vikariát České Budějovice-venkov, a od 1. 9. 2015 byl ustanoven k jáhenské službě ve farnostech Chrástany a Týn nad Vltavou, vše vikariát České Budějovice-venkov, Milevsko, Květov, Bernartice (u Milevska) a Veselíčko, vše vikariát Písek.

P. ThLic. Jaroslav Zygmunt byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu excurrento administrátora farnosti Rynárec, vikariát Pelhřimov, a od 1. 9. 2015 byl ustanoven excurrento administrátorem farností Nový Rychnov, vikariát Pelhřimov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Jaromír Stehlík byl od 1. 9. 2015 ustanoven excurrento administrátorem farností Vyskytná, Rynárec a Dušejov, vikariát Pelhřimov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Ján Augustín Grambal, OPraem. byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu administrátora farností Nový Rychnov, excurrento administrátora farností Dušejov a Vyskytná, vše vikariát Pelhřimov, a z funkce člena vikariátní rady vikariátu Pelhřimov. Od 1. 9. 2015 byl ustanoven administrátorem farností Počátky, excurrento administrátorem farností Častrov a administrátorem in spiritualibus farností Žirovnice, vše vikariát Pelhřimov.

P. Mgr. Vojtěch Vágai byl od 1. 9. 2015 ustanoven farním vikářem farností Dušejov, Rynárec a Vyskytná, vše vikariát Pelhřimov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Edward Emil Maka byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu administrátora farností Počátky, excurrento administrátora farností Častrov, administrátora in spiritualibus farností Žirovnice, vše vikariát Pelhřimov, a z funkce člena vikariátní rady vikariátu Pelhřimov. Od 1. 9. 2015 byl ustanoven administrátorem farností Kardašova Řečice, excurrento administrátorem farností Deštná u Jindřichova Hradce a Pluhův Žďár, vše vikariát Jindřichův Hradec.

P. Mgr. Václav Pícha, JC.D. byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu excurrento administrátora farností Černá v Pošumaví, Dolní Vltavice, Frymburk, Hodňov, Horní Planá, Světlík a Zvonková, vše vikariát Český Krumlov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Ing. Mgr. Jan Špaček, dr. h. c. byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu administrátora farností Kardašova Řečice, excurrento administrátora farností Deštná u Jindřichova Hradce a Pluhův Žďár, vše vikariát Jindřichův Hradec, a z funkce člena vikariátní rady vikariátu Jindřichův Hradec, a od 1. 9. 2015 byl ustanoven administrátorem farností Horní Planá a excurrento administrátorem farnos-

tí Černá v Pošumaví, Dolní Vltavice, Frymburk, Hodňov, Světlík a Zvonková, vše vikariát Český Krumlov.

Ing. Karel Faber, trvalý jáhen, byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farností Pištín, vikariát České Budějovice-venkov. Od 1. 9. 2015 byl ustanoven k jáhenské službě ve farnosti Pištín, vikariát Č. Budějovice-venkov.

Mgr. Jan Bláha je k 30. 9. 2015 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farností Stachy, Nicov (u Stach) a Zdikovec, vše vikariát Prachatice.

P. Mgr. Petr Misař je k 30. 9. 2015 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farností Stachy, Nicov (u Stach) a Zdikovec, vše vikariát Prachatice, a od 1. 10. 2015 je ustanoven excurrento administrátorem farností Stachy, Nicov (u Stach) a Zdikovec, vše vikariát Prachatice. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Mgr. Vít Dlapka, SDB byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farností Pištín, vikariát Č. Budějovice-venkov, a od 1. 9. 2015 byl ustanoven administrátorem excurrento farností Pištín, vikariát Č. Budějovice-venkov. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

Ing. Václav Volenec byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu administrátora in materialibus farností Hartmanice, vikariát Sušice-Nepomuk.

P. Mr. Mgr. Tomas van Zavrel byl k 31. 8. 2015 odvolán z úřadu administrátora in spiritualibus farností Hartmanice, vikariát Sušice-Nepomuk, a od 1. 9. 2015 byl ustanoven excurrento administrátorem farností Hartmanice, vikariát Sušice-Nepomuk. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti.

P. Ing. Jiří Špiřík byl na základě osobní žádosti k 1. 9. 2015 inkardinován do česko-budějovické diecéze. Všechna dosavadní ustanovení v česko-budějovické diecézi zůstávají v platnosti.

Ing. Jan Kulhánek byl od 1. 8. 2015 ustanoven k jáhenské službě ve farnosti Děkanství u kostela sv. Mikuláše České Budějovice, vikariát České Budějovice-město.

Mgr. František Žák byl od 1. 8. 2015 ustanoven k jáhenské službě ve farnosti-prelaturě Český Krumlov a odsud spravovaných farnostech, vikariát Český Krumlov.

Mgr. Martina Fürstová byla od 1. 7. 2015 ustanovena vedoucí Diecézního katechetického střediska.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Josef Prokeš oslaví 12. 9. 2015 své třicáté páté narozeniny.

P. Ján Tomáš Libant, Opus J.S.S. oslaví 24. 9. 2015 své čtyřicáté narozeniny.

P. Mgr. Petr Košák, SDB oslaví 9. 10. 2015 své padesáté narozeniny.

Ing. Mgr. Václav Boháč, trvalý jáhen, oslaví 4. 10. 2015 své sedmdesáté narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ

P. Štefan Ján Nemec, CFSsS oslaví 16. 9. 2015 patnácté výročí kněžského svěcení.

P. Vladimír Koranda oslaví 5. 10. 2015 třicáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

-acebb-

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích 88,7 FM v Táboře, 89,5 FM v Písku, 92,3 FM v Českých Budějovicích a 107,5 FM z Nových Hradů. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce www.proglas.cz. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese redakce@proglas.cz.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší bohoslužby, patří také České Budějovice, konkrétně salesiánská farnost sv. Vojtěcha ve Čtyřech Dvorech. Mši sv. odtud přenášíme vždy v pátek od 18 hod. (kromě prvního pátku v měsíci a prázdnin).

* **K Modlitbě rodin** se můžete připojit každou neděli v 18.00 (mimo školní prázdniny). Můžete se jí zúčastnit i aktivně přímo u nás ve studiu. Vítejte každou rodinu, která by se chtěla do této služby zapojit a bydlí v dosahu českobudějovického studia Jan Neumann, odkud modlitbu v přímém přenosu vysíláme. Bližší informace získáte na e-mailu jan@proglas.cz nebo na tel. 511 118 881. Těšíme se na spolupráci!

* **Barvínek** baví i poučuje děti a mládež každé úterý od 16.00 nebo v repríze v sobotu od 9.30. Druhé ohlédnutí za prázdninami nabízíme 22. 9. Podíváme se na Salesiánský Velehrad, Folkové prázdniny v Náměšti n. Oslavou nebo Pouť rodin ve Žďáru n. Sázavou. Záříový magazín poběží 29. 9. Představíme si CD slovenské skupiny Vinimini, navštívíme Maják Jára Cimrmana v Příchovicích v Jizerských horách a rovněž pražské Muzeum lega. V další části cyklu Věda není nuda 13. 10. zjistíme, jaké je to být historikem. Dozvíme se, co všechno z dějepisu je potřeba znát, aby se člověk mohl zkoumáním dějin žít.

* **Naše děti v Kongu** - tak se jmenuje rozvojový projekt Farní charity Kralupy nad Vltavou, který podporuje sirotčinec v Loangu, západní části Demokratické republiky Kongo. Přítomnosti ředitele organizace P. Jeana-Martina Nlandu v Česku využil redaktor Pavel Smolek, aby posluchačům představil nejen projekt kralupské charity, ale i život v této zemi a osudy dětí ze sirotčince. Více zjistíte v pořadu pražského studia Kristián ve čtvrtek 24. 9. 2015 od 22.00.

* V dalším pokračování hodinky **Živě z Prahy** v pátek 25. 9. 2015 od 9.30 bude hostem studia Kristián Lucie Žáčková, členka činohry Národního divadla v Praze. V roce 2004 získala Cenu Thálie v kategorii mladý umělec do třiatřiceti let a v témže roce i Cenu Alfréda Radoka jako Talent roku. Je věřící a její povolání i víra bude námětem rozhovoru, do kterého můžete prostřednictvím svých dotazů vstupovat také vy.

* V rámci regionálního pořadu jihočeského studia Jan Neumann nabízíme **Ohlédnutí za kulturním létem na jihu Čech**. Z mnoha událostí a míst můžeme pochopitelně v půlhodině zmínit jen zlomek, a spíše ty mimo hlavní turistické cesty. Pozornost proto věnujeme koncertu pro Afriku, který se odehrál ve Zlaté Koruně, s mikrofonem navštívíme kovárnu na českokrumlovském zámku, podíváme se do Svatojánského muzea v Nepomuku a nevynecháme ani před prázdninami otevřené Muzeum Brána nebes v Kašperských Horách na Šumavě. Poslouchejte relaci redaktora Petra Kroniky v úterý 29. 9. 2015 od 22.00.

* Českobudějovická diecéze má nového kněze a místní Biskupské gymnázium nového spirituála. Stal se jím čtyřiatřicetiletý Pavel Němec. Pochází z Vysočiny, ale studium ho přivedlo do jižních Čech. A jistě ho vedla také Boží Prozřetelnost. O své cestě bude vyprávět v rozhovoru s redaktorkou Kateřinou Brichčinovou v čase relace **Křesťan a svět** v neděli 4. 10. 2015 od 17.00 a také v opakování ve čtvrtek 8. 10. 2015 od 22.30. Přijměte pozvání k poslechu pořadu nazvaného K Budějicům a ke kněžství cesta.

* **Kafemlýnek**, pravidelný pořad pro maminky s dětmi, prarodiče, učitele nebo vychovatele zachytíte každé úterý od 9.30. O tom, že Duchovní centrum Vranov u Brna nabízí pobyty s programem pro mládež a pro rodiny, si budeme povídat 6. 10. 2015. Hostem Ivany Horákové bude P. Marek Dunda, mimo jiné i vydavatel časopisu Milujte se!, který se zamyslí nad předáváním křesťanských hodnot dětem a mládeži. Co je to OSPOD a jak souvisí s pěstounskou péčí - takového tématu se ujme redaktor Martin Weisbauer 13. 10. 2015.

* Pro obdivovatele klasické hudby nabízíme týdeník **Oktáva** každý pátek od 16.55 nebo následující středu od 0.05. Netradičně, na Český hudební tábor mládeže, se podíváme 9. 10. 2015. Tábor v Horním Jelení na Pardubicku je určen pro děti a mládež a letos probíhá již po devatenácté. Účastníci si zde mohou nejen zdokonalit svůj um v oboru klasické hudby, navázat nová přátelství, ale také se zlepšit v cizích jazycích. Letošní sezóny se zúčastnilo celkem 174 žáků a studentů z Litvy, Maďarska, Srbska, Slovenska, Ruska, Velké Británie, Panamy, USA, Vietnamu a České republiky. A při tom všem byl s mikrofonem i redaktor Martin Weisbauer, který o akci rozmlouval s ředitelem setkání Josefem Kušičkou.

* S P. Tomasem van Zavrelem jsme poprvé hořovali v pořadu studia Jan Neumann s titulem Farářem v šumavském pohraničí, který jsme odvysílali v srpnu letošního roku. Pokud jste půlhodinku z jihočeského regionu zachytili, zjistili jste, že P. Tomas stojí za celou řadou duchovních, kulturních i turistických aktivit v mikroregionu Sušicka. O svém osobním životě a cestě ke kněžství bude vyprávět až v rámci relace **Křesťan a svět**, poprvé v neděli 11. 10. 2015 od 17.00 nebo v repríze ve čtvrtek 15. 10. 2015 od 22.30. Jestliže vás zajímá, jak to tak přijde, že se nesmírně temperamentní a profesně velmi úspěšný mladý muž stane farářem, pak si nezapomeňte naladit rozhovor redaktorky Jitky Skříčkové s titulem Bungee jumping s Bohem. -js-

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
Tel.: 224 818 757

On-line knihkupectví: www.paulinky.cz
objednavky@paulinky.cz

Laudato si

Encyklika, jejímž klíčovým tématem je otázka: „Jaký svět chceme zanechat těm, kteří přijdou po nás?“ Podle papeže Františka však tuto otázku nelze řešit izolovaně, pouze v rámci životního prostředí. Musíme se ptát, co je smyslem života na zemi, jaké jsou hodnoty a základy společenského života, co je cílem naší práce a veškerého našeho úsilí...

Brož., 160 str., 89 Kč

Není větší lásky (DVD)

„Dámská varianta Velkého ticha“ aneb jedinečný pohled do života karmelitánských řeholnic v centru Londýna. Film sleduje průběh jednoho roku za branami klauzury. Kromě výjimečných záběrů i několik rozhovorů se sestrami nám dává nahlédnout do bohatství jejich vnitřního života protkaného duchovními zápasy, ale též prodchnutého radostí z důvěrného vztahu s Bohem.

Filmový dokument, anglicky s českými titulky,
105 min., 265 Kč

Velký diář na rok 2016

Diář formátu A5 v pevné vazbě s obálkou modré či zelené barvy se zlatou ražbou. Letos je na každý den vybrána myšlenka od papeže Františka.

Pevná vazba, 408 str., 199 Kč

Papež František - Milosrdenství

Výběr z papežových zamyšlení nad Božím milosrdenstvím. Papež František často boří naše „zaběhané“ představy o správném životě. To jen potvrzuje, že Svatý otec mluví ve stejném duchu jako Ježíš a zvěštuje tutéž dobrou zprávu: Jsme přijati a milováni Bohem.

Brož., 102 str., 105 Kč

Růženec Panny Marie, Matky milosrdenství

Popis modlitby růžence se všemi tajemstvími. Ideální pro každého, kdo si není jistý nebo se chce modlitbu růžence teprve naučit. Doplněno modlitbou papeže Františka pro Svatý rok milosrdenství.

Skladací modlitební leporelo 10 Kč
Modlitba papeže Františka pro Svatý rok milosrdenství. Záložka, oboustranná, 5 Kč

www.paulinky.cz

KLÁŠTER MILEVSKO

úterý 29. září 2015 v 18.00 hod.

Beseda s Jindřichem Kabátem PSYCHOLOGIE TOTALITY

J. Kabát je psycholog, někdejší ministr kultury. V posledních letech přednáší střídavě v Česku a v USA.

Kláster Božího Milosrdenství v Nových Hradech

Dne 14. srpna 2005 přišli první kněží a sestry našeho společenství Rodina Panny Marie do Nových Hradů v blízkosti rakouských hranic, aby tady převzali novou misijní stanici. Tato misijní stanice je ve více ohledech jedinečnou v porovnání se všemi ostatními našimi misemi. Za prvé je to proto, že k pěti farnostem v diecézi České Budějovice, které nám byly svěřené, patří i poutní kostel Dobrá Voda, a jeden klášter. Za druhé jsme sem přišli především na přání našeho dlouholetého přítele a člena řádu servitů P. Bonfilia M. Wagnera. Nezanechal nám zde jen své farníky a obnovený klášter, ale především i své duchovní dědictví.

Desetiletí působil P. Bonfilius M. Wagner požehnaně jako servitský kněz a převor v Innsbrucku, až do doby, než ho jeho představený v roce 1991 poslal zpět do jeho bývalé vlasti - do Čech. Po pádu železné opony měl na znovu vybudovat zničený klášter servitů v Nových Hradech. Tak se tento sudetoněmecký navrátilce ve svých 65 letech začal učit český jazyk, což nebylo při velkém množství práce maličkostí. Zároveň se dal, spolu s třemi spolupratry, do práce. Pět farností, které jim byly odevzdány, měli po letech komunismu opět naplnit duchovním životem. Bylo potřebné obnovit vícero vesnických kostelů a kapliček a také poutní kostel na Dobré Vodě.

Největší výzvou byl ovšem zničený a rozpadlý servitský klášter. Tento klášter, který jako jediný přežil sekularizaci za vlády císaře Josefa II., sloužil 40 let jako kasárna pro pohraniční stráž. V klášterní zahradě trénovali dokonce krvelačné psy, které utečence nejen vystopovali, ale také je usmrtili. V roce 1990 byl klášter v dezolátním stavu vrácen servitům.

Finanční zátěž spojená se všemi renovačními pracemi spočívala na bedrech tyrolské provincie tohoto řádu. Neúnavně prosil

Areál kláštera.

P. Bonfilius v Rakousku a v Německu o finanční pomoc své přátele a sudetské Němce. Ačkoliv ho tato úloha už od začátku velmi zatěžovala, nikdy se nevzdal. Veškerou důvěru vkládal Panně Marii a pro svou farnost byl ochotný přinést každou oběť.

Co ho tato nová výstavba kláštera stála, ukazuje následující zážitek: Po příchodu do Čech si během jedné ze svých prvních mší svatých všiml, že v lavici sedí osoba, která zapříčinila jeho rodině během deportace velké utrpení. Sám nám o tom vyprávěl: „Nejradši bych se byl ihned vrátil do Innsbrucku. Tak těžký to byl pro mě duchovní boj. Odpustit z celého srdce právě tomuhle člověku. Ale věděl jsem, že Boží vůle v klášteře se může uskutečnit až tehdy, pokud já udě-

lám první krok a daruji milosrdenství a odpuštění... Když jsem se po svatém přijímání probojoval k tomu, abych mu odpustil, ještě v tom okamžiku jsem jako dar dostal novou sílu pustit se s radostí do těžkého, skoro beznadějného díla rekonstrukce kláštera!“

Svojí otevřeností a přátelstvím se P. Bonfilius dotkl lidských srdcí tolik, že věřící i nevěřící měli radost z jeho přítomnosti. Osvojil si několik životních moudrostí, které často opakoval, jako například: „Mám všechno, co potřebuji; co nemám, to nepotřebuji.“

Když těžká nemoc (rakovina) připoutala P. Bonfilia na lůžko, nic se nezměnilo na jeho apoštolské horlivosti. Teď působil prostřednictvím svého utrpení. Byl skrz naskrz synem Sedmibolestné Panny Marie a hluboce pochopil tajemství spoluvykupitelství. Všechny své bolesti obětoval za budoucnost kláštera a za své farníky.

Na budoucnost myslel ale i docela konkrétně. Když už klášter nemohl převzít kněží servitského řádu, přál si, aby ho mohl odevzdat našemu společenství. Tak přijel v září 2004 do našeho mateřského domu ve Staré Haliči, aby tam našim představeným sdělil svůj úmysl. Když - po modlitbě a vícero rozhovorech s vedením řádu servitů - pozvání přijali, jeho radost byla převelká. S renovovaným klášteřem nám s radostí odevzdal především bohaté duchovní dědictví. Je to pro nás dar a zároveň i zodpovědnost; a uvědomujeme si, že naše vděčnost tyrolské provincii je sice velká, ale zároveň zcela ne dostačující.

Během posledních měsíců mohl P. Bonfilius ještě zažít, jak naši první misionáři a misionářky přišli do kláštera a začali s prací. Byl pro nás živým vzorem šťastného kněze, který i ve velkých bolestech dokázal s radostí

Mimoškolní aktivity pro děti

Pokračování na 4. straně obálky.

Kláster Božího Milosrdenství v Nových Hradech

Pokračování z 3. strany obálky.

obětovat své utrpení. Může to dosvědčit náš bratr Manfred, který se mohl o tohoto svatě žijícího muže až do jeho smrti dne 11. října 2005 starat.

Dne 1. října 2006 servité oficiálně odevzdali klášter Rodině Panny Marie, čímž naše společenství převzalo veškerou zodpovědnost za využívání a údržbu kláštera, a po vzájemné dohodě s provinciálem Gottfriedem M. Wolffem, OSM jsme se rozhodli dát klášteru nové jméno, a to Klášter Božího Milosrdenství.

Kláster se nachází uprostřed duchovní pouště, kterou zanechal komunismus v Čechách. Proto je naší touhou vybudovat zde duchovní centrum, ve kterém nabízíme duchovní cvičení pro česky nebo německy mluvící zájemce. Má být místem pokoje a bezpečí, na kterém se mohou v klidné modlitbě potkat lidé s Božím milosrdenstvím.

Momentálně působí na naší misijní stanici dva kněží a pět sester. Je to kamenité pracovní pole, v podstatě oblast bez Boha. Ti, kteří si v čase komunismu dokázali uchovat víru a zprostředkovat ji dál, se dnes cítí být velmi osamoceni v ateistickém okolí nebo v prostředí, které je vůči víře lhostejné. Naši misionáři to pocítují hlavně ve škole. Často jsou ve třídě jen dvě nebo tři věřící děti, které musí ze strany spolužáků snášet pohrdání a nepochopení.

Proto klademe zvláštní důraz na dětskou pastorační. Každý týden slaví naši kněží dětskou mši svatou, na kterou svážíme děti z okolních vesnic. Děti připravujeme na liturgické svátky modlitbou, ministrováním, nácvikem divadel a hrou. V létě jim nabízíme možnost trávit jeden týden prázdnin spolu

Rodina Panny Marie s P. Bonfiliiem

s námi. Naším hlavním úmyslem je zprostředkovat jim modlitbu a křesťanské hodnoty při společných hrách, během katechezí a mší svatých.

I pro mládež máme cílené nabídky, jako jsou výlety, modlitební setkání, možnost pomáhat nám v pastorační s dětmi.

Každý týden navštěvují naši kněží oba domovy důchodců, které patří do naší farnosti. Udělují svátost pomazání nemocných a těžce nemocným přinášejí svaté přijímání.

Zvlášť máme radost z toho, že mariánské poutní místo Panny Marie Těšitelky na Dobré Vodě, tzv. „jihočeské Lurdy“, patří do území našich farností. Před barokními schody

vytéká ze starého pramene voda, kterou se během uplynulých století uzdravilo už mnoho věřících. Během komunismu byly poutě na toto poutní místo přerušeny, až do roku 1991, kdy opět začali přicházet návštěvníci a zájemci o umění, a to v narůstajících počtech. Když je vedeme nově opraveným barokním kostelem a vyprávíme jim o historii tohoto místa, naskytne se většinou i příležitost říci jim něco o Pánu Ježíši i o naší víře. Tak se turisté často vracejí domů z tohoto zázračného místa jako poutníci.

Na Dobré Vodě dnes působí P. Georg Josef z Bavorska a 4 sestry.

P. Tomáš Ján Libant, Opus J.S.S.

Interiér kostela

ROK ZASVĚCENÉHO ŽIVOTA
V ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZI

30. 11. 2014–2. 2. 2016

Sledujte aktuální program
www.rehole.bcb.cz

Děkujeme za modlitby, i my se modlíme za vás a s vámi.
Úmysly vašich modliteb rádi přijmeme na rehole@bcb.cz

www.rehole.bcb.cz